Epoca Bisericii Efes

Jeffersonville, Indiana, USA
5 decembrie 1960

1 Domnul să vă binecuvânteze.

Cineva de aici care conduce o maşină Dodge nouă, cu numărul WX-2129, parcată pe stradă şi-a lăsat farurile aprinse. Deci dacă cineva de aici conduce maşina aceea, ei bine, să iasă afară să-i stingă luminile. Este pe partea stângă a străzii, chiar jos, la intersecţia cu Eighth Street. Cred că acela este un număr de New Albany, WX-2129. O maşină Dodge, Dodge nouă, care este din '59, '60, sau undeva pe acolo. Şi nu ştiu dacă era cineva de pe aici, sau cineva a avut doar… de altundeva. În ordine. Şi, astfel, acela-i un lucru bun. Acum, nu voi zice că doamnele au uitat aceea, deoarece şi eu aş putea-o face.

2 Păi, desigur este bine să fiu din nou în seara aceasta în serviciu şi să avem acest timp minunat de părtăşie împreună în jurul Cuvântului. Sunteţi bucuroşi pentru aceea? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Oh, asta-i bine. Noi chiar avem un timp minunat. Grozav. Şi acum noi ne încredem că Dumnezeu ne va ajuta să continuăm înainte.

Acum, fratele meu s-a dus şi a adus o tablă aici, dar ea este prea scurtă; nu ajunge destul în sus. Mâine voi încerca să o fixez aici sus, întorcând-o sus deasupra şi să fac aşa… Eu vreau să desenez câteva lucruri pe care mi-ar place să le explic, aşa ca voi să puteţi fi siguri că într-adevăr aţi priceput.

3 Acolo a fost, seara trecută, sau ieri a fost asta, fetiţa mea, Sarah, este într-un fel, cam isteaţă. Mama şi cu mine priveam acolo pe o mică hârtie; ea mi-a luat notiţele mele. Şi ea a avut totul corect. Isaia şi Matei şi fiecare. Şi chiar la capătul hârtiei, ea a scris: „Şi moartea… Mormântul nu mai are biruinţă în el şi moartea şi-a avut ţepuşul smuls.” Ea este cam în vârstă de şapte ani. Şi apoi ea în loc să aibă „Apocalipsa,” ea a zis: „Cartea Revoluţiei.” Păi, aceea arată că ele sunt interesate de a încerca să ajungă la ceva, oricum. Nu încearcă ele? Cred că era şi fetiţa Fratelui Collins, ea şade în spate acolo. Ele au scris „revoluţia” ? Ele au scris: „Ziua Revoluţiei,” zice Fratele Neville. El este de acord cu ea. Eu cred că noi toţi trebuie să facem aceea.

4 Păi, noi într-adevăr avem un timp grozav. Domnul ne binecuvântează. Am mers înăuntru să studiez în această dimineaţă într-o cameră, chiar după ce am dus copiii la şcoală şi doar abia am ieşit cu o clipă în urmă, având un timp minunat. Seara trecută am studiat tot la fel, până târziu.

Şi cam pe la două-treizeci dimineaţa câţiva oameni au venit de sus din nord; ei m-au luat să mă rog pentru o fetiţă care era pe moarte. Şi sunt sigur că Domnul o va face bine. Ei au venit din Bedford, Indiana, să ceară rugăciune pentru fetiţa care avea nevoie de rugăciune. Doi oameni au fost în serviciu seara trecută şi au condus tot drumul sus, apoi înapoi până jos, apoi tot drumul înapoi din nou. Probabil că au condus toată noaptea. Şi astfel este bine să ştii că oamenii au acel fel de încredere şi cred pe Dumnezeu.

5 Oh, aceasta este o zi măreaţă în care trăim. Şi noi aşteptăm acum, în aceste Epoci ale Bisericilor ca să avem mai mult şi mai mult. Acum, încercăm să începem puţin mai devreme în fiecare seară, aşa ca să vă lăsam să plecaţi mai devreme. Vă place acest lucru mai mult? Acest fapt permite oamenilor care trebuie să lucreze, să ajungă acasă aşa încât să poată merge la serviciu. Seara trecută noi am ieşit cam la cinci, zece minute după ora nouă, sau cel puţin când eu am terminat.

Şi astfel, suntem fericiţi să-i avem pe toţi slujitorii vizitatori împreună cu noi în seara aceasta. Fratele Junior Jackson, Fratele Carpenter şi fratele nostru din biserica de acolo şi mulţi alţii de pe platformă de aici şi din adunare.

6 Am spus astăzi că un prieten foarte preţios de-al meu care a fost cu mine în câmpurile misiunii, Fratele şi Sora Andrew din China mare, a fost în adunare seara trecută. Ce timp minunat am avut noi împreună acolo în Jamaica în acest ultim an. Noi am avut un timp grozav. Eu am fost la casa lor. Şi vai, mă întreb dacă Fratele şi Sora Andrew sunt prezenţi în seara aceasta în adunare? Această clădire nu este construită chiar bine, astfel… Da, şed înapoi în spate. Eu mă întreb dacă voi aţi putea să vă ridicaţi în picioare, Frate şi Sora Andrew, doar un moment. Domnul să vă binecuvânteze. Noi

suntem aşa de bucuroşi să vă vedem, Frate şi Soră Andrew. Eu i-am invitat să vină, în ultimul an, când am fost acolo.

7 Acum, nu o să spun în prezenţa lor (Eu urma să zic mai multe, dar nu vreau să le spun acum.), dar ei sunt ceea ce eu am zis că sunt: misionari adevăraţi. Dacă ei intră mâine seară, îi vom avea să vorbească aici chiar înainte ca noi să venim înăuntru.

Eu vreau să auziţi ce înseamnă un câmp de misiune, când ei erau în urmă prea departe în interior încât nici măcar nu au avut nimic să… Păi, eu cred că asta era cu ani în urmă, când ei au fost înapoi acolo, şi ei nici măcar nu au văzut un automobil, sau un tren, sau orice altceva timp de ani. Şi cum sora îşi făcea pâinea din… Cum o frământa? Acum, acela-i un misionar adevărat. Fratele Andrew a avut un ac şi aţă şi el era doctorul. El i-a cusut pe toţi când ei s-au tăiat. Şi cred căci când au venit copiii, Sora Andrew a fost probabil moaşă şi Fratele Andrew doctorul. Ei au depins strict numai de ceea ce ştiau.

8 Şi apoi, când misiunile din Anglia, Misiunea Penticostală din Anglia le-a spus că sunt prea bătrâni să meargă înapoi pe câmp (Eu doar vă spun cât sunt ei de misionari.), ei nu s-au dus să-şi ia un scaun uşor şi să şadă. Ei s-au dus înapoi la posesiunile lor, înapoi în Jamaica, tot ca misionari ca şi până acum.

Fratele Fred Sothman şi cu mine am avut privilegiul de a merge la casa lor să-i vizităm, şi ce timp minunat ne-au arătat; aşa de scumpi aşa cum creştinii pot fi. Şi eu vă spun, eu mai degrabă le-aş da un mic boboc de trandafir acum, decât o coroană funerară după ce ei sunt duşi. Eu vă spun; ei sunt într-adevăr creştini.

Şi eu am spus soţiei mele că Sora Andrew a fost una din cele mai dulci, cea mai plăcută femeie creştină, persoană pe care eu am întâlnit-o vreodată. Ea chiar este… Caracterul ei este modelat în Cristos, iar al Fratelui Andrew, de asemenea. Astfel eu sunt sigur că voi toţi îi vedeţi când stau în picioare; vreau ca toată această biserică să strângă mâinile lor, şi să îi ascultaţi înainte ca ei să plece.

9 Acum, mâine, cu voia Domnului, păi, noi suntem… Mâine seară ne vom apleca asupra celei de a doua epoci a Bisericii. În seara aceasta vom începe să parcurgem prima epocă a Bisericii. Sunt sigur că Domnul are o binecuvântare pentru noi.

Amintiţi-vă ceea ce am zis mai înainte: uneori în aceste lucruri noi poate nu suntem de acord asupra celor referitoare la teologie. Multe din datele mele le-am luat din istoriile autentice, care într-adevăr nu manifestă vreun interes în vreo parte; ei doar au consemnat faptele, indiferent care au fost acestea, pe care bisericile le-au făcut. Desigur, partea divină a interpretări, eu însumi am încercat să o aşez acolo, aşa cum am ştiut mai bine. Şi uneori, dacă vorbesc puţin mai tare sau nesăbuit, sau în felul acela, eu nu vreau să o spun în acel fel. Fiecare ştie aceasta, care mă cunoaşte, că eu nu vreau să fac lucrul acela. Dar pentru ca să faci un punct, tu… Este ca şi cum ai bate un cui într-o scândură. Dacă tu doar l-ai ţintui acolo, el nu va ţinea. Tu trebuie să-l loveşti şi să-l ţintuieşti pentru ca el să ţină. Şi aceea-i ceea ce eu încerc să fac.

Astfel aceasta nu înseamnă că eu vreau să fiu în dezacord, deoarece eu vorbesc către toate denominaţiunile şi aşa mai departe, astfel aceasta nu o face…

10 Întotdeauna am zis, asemănător vitelor marcate. Îmi amintesc când cu ani în urmă am asistat într-o zi la strângerea vitelor pentru prima dată, şi duceau vitele în pădure, iar eu îi ajutam să le conducă acolo, unde erau păşunile Asociaţiei Hereford - the Troublesome River Valley. Şedeam acolo cu picioarele atârnând peste cornul sauei, privind paznicul care veghea acele vaci ce treceau prin spărtura gardului.

Acum, voi trebuia să aveţi… Aceea-i când voi mergeaţi peste proprietatea guvernului. Trebuie să fiţi în stare să ridicaţi o tonă de fân înainte ca să puteţi pune o vacă pe păşune. Şi fiecare firmă producea atâta fân, atâtea vaci, apoi ei le puteau avea.

11 Acum, ele treceau pe acolo cu tot felul de mărci pe ele. Unele din ele aveau „Bar X.” D-nul Grimes, chiar alături de noi, avea „Diamond T,” un T la sfârşit, un „Diamond.” Acolo era aceea ca „Lazy K,” chiar sus la capul lui Troublesome River. Ale noastre era „Turkey Track.” Alături de noi era „Tripod.” Şi acolo erau tot feluri de mărci trecând prin poartă. Şi am observat cum paznicul nu a dat atenţie la acele mărci; niciodată nu s-a uitat la ele. Câteodată mărcile erau pe partea stângă a vacii, astfel încât el nu putea să o vadă. Astfel aceasta nu era că el nu privea marca. Dar el era sigur de un lucru, că nici o vacă nu s-a dus pe acolo numai dacă ea a avut o ştampilă de sânge în urechea ei. Ea

trebuia să fie una din rasa Hereford, căci altfel nu putea merge în acea pădure. Marca nu făcea prea multă diferenţă, ci aceasta era ştampila de sânge.

Şi eu cred că aceea-i ce va fi la judecată. Aceasta nu va fi ce marcă am purtat noi, ci El se va uita la ştampila de Sânge: „Când văd Sângele, Eu voi trece peste tine."

[Fratele Branham vorbeşte Fratelui Gene despre sistemul microfonului.] Acum, eu sunt doar puţin greşit, Gene, sunt eu? Leagă-le din nou. În ordine. Aceasta este o transpunere dintre cele două, este aceea corect? Bine. Îţi mulţumesc, Frate Gene, în ordine.

12 Acum, noi încercăm din nou să ieşim devreme în seara aceasta, aşa ca să fim înapoi mâine seară şi să studiem aceste epoci. Şi eu vă spun: aceasta este aşa de greu pentru mine ca să ţin înapoi unele din aceste lucruri măreţe aşezate jos de-a lungul marginii drumului, doar încerc să le aduc pe toate într-o seară. Voi ştiţi, acela-i felul naturii mele, dar noi va trebui să le ţinem înapoi puţin, până în fiecare seară.

Înainte ca să începem deschiderea Cărţii măreţe, mă întreb dacă am putea să ne ridicăm, cei care pot. Apoi să ne aplecăm capetele, solemn, pentru un cuvânt de rugăciune.

13 Tatăl nostru ceresc, din nou ne apropiem de marele Tău tron sfânt, venind fără agitare de credinţă, deoarece noi venim, căci noi ne-am oferit ca să venim. Nu putem zice că noi venim în numele unei anumite biserici sau a unei denominaţiuni, sau în numele acestei biserici, sau în propriul nostru nume, deoarece noi nu vrem să fim încredinţaţi de acela, chiar dacă noi putem ajunge în acest auditoriu cu Dumnezeu sau nu. Dar când Isus ne-a spus: „Voi cereţi Tatălui orice în Numele Meu, căci Eu o voi face," atunci noi ştim că venind în Numele lui Isus, Tu ne vei asculta, Tată.

Noi suntem aşa de bucuroşi aşa cum am citit despre martirii zilelor trecute, cum ei şi-au pecetluit mărturia cu propriul lor sânge. Atunci, Tată, aceasta ne face să simţim că noi facem aşa de puţin în această zi. Şi eu Te rog, Doamne, ca Tu să ne ierţi greşelile noastre… sau neglijenţa noastră, faţă de lucrararea Ta. Şi noi ne rugăm ca Tu să ne ungi proaspăt aşa după cum citim din Cuvântul Tău, şi vedem suferinţa care a fost adusă în zilele trecute ca să formeze artileria acestei Biserici răscumpărate a viului Dumnezeu.

14 Te rog, Tată ceresc, să vorbeşti în seara aceasta prin noi, deoarece noi nu ştim ce să zicem; noi doar aşteptăm, şi înălţăm această rugăciune aici, deoarece noi suntem în Prezenţa lui Dumnezeu, în Biserica Lui, şi noi ne rugăm ca Duhul Sfânt, care este în aceşti oameni să unească puterile lor în seara aceasta, şi Evanghelia să cutremure fiecare inimă, dându-ne o nouă poziţie şi o nouă aşezare în epoca de azi. Admite aceasta, Doamne, căci noi vedem smochinul înmugurit şi Israel devine o naţiune, şi zilele Neamurilor se vestejesc, şi sunt numărate, şi noi privim spre venirea Marelui Răscumpărător, Domnul nostru Isus Cristos.

Umblă printre noi, Doamne. Aşa cum am zis în seara aceasta: „Tu umbli în mijlocul sfeşnicelor," atunci umblă printre noi, Doamne, în seara aceasta şi avertizează inimile noastre de răul care ne stă înainte şi dă-ne înţelegerea Cuvântului Tău, căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin. (Vă puteţi aşeza.)

15 Acum, aşa cum am zis, în fiecare zi eu încerc să scriu atât de multe notiţe pe hârtie pe cât este posibil, despre perioade, locuri, şi aşa mai departe, deoarece acesta este un eveniment istoric de care ne apropiem. Aceasta a fost o istorie. Şi acum, noi venim jos de asemenea aplicând-o la timp.

Duminică dimineaţă şi duminică după-amiază - sau duminică seara, mai degrabă, am avut un timp glorios. Eu sunt sigur că noi l-am avut. Eu însumi am avut.

16 Şi despre Apocalipsa… Acum, ce studiem? Apocalipsa lui Isus Cristos. Şi ce am găsit? Că Dumnezeu a arătat descoperirea şi cine era El. Primul lucru ce-l aflăm din toate descoperirile, este că Dumnezeu s-a făcut cunoscut cine era El, că Isus nu era a treia persoană a trinităţii; El era trinitatea în plinătate. El era şi Tată, Fiu şi Duh Sfânt. Şi aceea a fost descoperirea. De patru ori se vorbeşte în acest capitol, că El era Dumnezeul Cel Atotputernic, Cel care era, Care este şi va veni, Rădăcina şi Vlăstarul lui David.

17 Acum, aflăm că în aceste lucruri urmează să încercăm să curăţim întreaga problemă, deoarece eu nu ştiu când o vom mai auzi din nou, poate niciodată, pentru că timp nu va mai fi, şi decolăm în Eternitate. Şi acum, aşa cum am zis, acolo ar putea fi mulţi fraţi, învăţători, mult mai bine pregătiţi pentru a vorbi despre aceasta decât cum

sunt eu şi probabil putem lua o mai bună interpretare la aceasta. Dar, Dumnezeu a pus-o pe inima mea ca să o fac; şi de aceea aş fi un făţarnic dacă nu aş spune exact ceea ce eu mă gândesc că era corect. Vedeţi?

De aceea, eu întotdeauna vreau să clarific înaintea lui Dumnezeu în toate timpurile, că „Eu nu am evitat," aşa cum Pavel a zis: „să vă avertizez zi şi noapte cu lacrimi, ca Biserica să poată fi neclintită." Apoi, dacă acolo este cineva care este pierdut, sângele nu poate fi pe mâinile mele, deoarece eu vreau să fiu curat de tot sângele oamenilor la timpul acela. De aceea, dacă voi diferiţi, păi, aceea este chiar într-un fel amabil; aceea va fi chiar minunat. Acum, dar, poate Domnul vă va descoperi ceva care ne va ajuta pe toţi împreună.

18 Acum, primul lucru pe care îl vedem este că El s-a descoperit pe Sine. Acum, înţelegem cine era El.

Acum, aşa cum am amintit acel citat despre stropire şi botez în „numele de Tată, Fiu, şi Duh Sfânt" ca fiind un botez catolic şi nu unul protestant, sau un botez Nou Testamental, eu sper că am arătat asta clar. Şi am cerut oricărei persoane, care vrea, să-mi arate un text din Scriptură unde cineva a fost vreodată botezat în Biblie sau până la Consiliul Laodicean, unde ei au format Biserica catolică, unde a fost cineva botezat vreodată în numele de „Tată, Fiu, şi Duh Sfânt," vă rog veniţi şi arătaţi-mi. Şi eu îmi voi pune pe spate inscripţia de „un profet fals," şi o voi purta pe stradă.

Eu fac aceasta nu ca să fiu sever, ci doar ca să vă arăt că acesta-i adevărul. Vedeţi?

19 Apoi Biblia ne descoperă aici că El este Dumnezeul Cel Atotputernic, întrupat printre noi. Vedeţi? Nu Tată, Fiu, Duh Sfânt, El nu este trei dumnezei. Sau un Dumnezeu tăiat în trei părţi. El este un Dumnezeu care a lucrat în trei slujbe: calitatea de Tată, calitatea de Fiu, şi Duhul Sfânt. Dumnezeu cel binevoitor din grădina Edenului, încerca să-şi facă drum înapoi în inimile umane ca oamenii să trăiască, şi să fie fii şi fiice ale lui Dumnezeu din nou cu El, care este Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi. Aceea-i diferenţa. Vedeţi?

Şi acum aceste lucruri… Biblia descoperă acest fapt, şi o zice pe deplin în capitolul unu din Apocalipsa, care este singura Carte din Biblie, în Noul Testament, întreaga artilerie a Noului Testament, este singura Carte peste care Isus şi-a pus propria Lui pecete. Şi El a zis, la începutul acesteia: „Ferice de cel ce citeşte şi de cel ce aude." Şi la sfârşit El a zis: „Dacă vreun om va scoate vreo parte din ea, sau adaugă ceva la ea, la fel i se va scoate partea lui din Cartea Vieţii." Astfel este un blestem pentru oricine scoate din ea. Aceasta este descoperirea completă a lui Isus Cristos. Astfel, dacă Îl împărţim în trei, voi ştiţi ce se întâmplă. Vedeţi? Numele vostru s-a dus.

20 Şi nimeni, nici un protestant, nici o biserică timpurie nu a crezut vreodată în trei dumnezei. Aceasta a fost o mare problemă la Consiliul din Niceea, şi amândouă s-au dus înainte… s-au dus în ramuri, afară din cale, ca să zic aşa. Trinitarianul, trinitarienii care cred în trinitate, care în final s-au format în Biserica catolică, ei s-au dus să completeze trinitatea, făcând din Dumnezeu, trei persoane. Şi acolo a fost cineva care a crezut că Dumnezeu era unul şi ei sau dus pe partea cealaltă ca să fie un unitarian. Amândoi sunt greşiţi. Dumnezeu nu putea…

Isus nu putea fi propriul lui tată şi nici nu putea, Isus, să aibă un tată şi să fie trei dumnezei. Aceasta nu putea lucra, deoarece dacă El era un tată şi un tată este un alt bărbat lângă El, atunci El avea… iar Duhul Sfânt ar fi un altul, El este un copil nelegitim. Biblia a zis că Duhul Sfânt era Tatăl Lui. Şi dacă noi avem Duhul Sfânt, atunci El nu este Duhul Sfânt; acela-i Tatăl în noi în numele Duhului Sfânt folosindu-şi slujba în noi, deoarece El era într-un om care se numea Duhul. Vine înapoi şi El este în noi acum, dar acelaşi Dumnezeu Iehova. Înţelegeţi?

21 Nu există trei dumnezei. Trei dumnezei este păgânesc şi păgân, şi aceasta a schimbat părerile lor. Şi dacă voi veţi sta doar de-a lungul săptămânii şi să nu prejudecaţi, dar priviţi, luaţi aceasta din istorie. Luaţi aceleaşi istorii pe care le iau sau oricare, orice istorie. Doar lăsaţi-o să se ştie. Toate istoriile sunt în acelaşi acord. Acei istorici nu au nimic de-a face cu vreo parte; ei sunt doar interesaţi în faptele declarate, ce s-a întâmplat. Şi priviţi cum acel lucru s-a strecurat prin Luther, a venit prin Wesley, dar apoi este expus în zilele din urmă, botezul în „numele Tatălui, Fiului şi Duhului Sfânt." Doar priviţi unde a venit el în Biserica catolică, în Epocile Întunecoase, a venit

prin Luther, apoi prin Wesley, dar între Wesley şi cea Laodiceană (la sfârşit) el urma să fie expus. Este corect. Acum, şi aceasta este toată istoria, şi nu numai istoria, ci aceasta-i şi Biblia.

22 Şi acum, în seara aceasta, noi ne apropiem de cele şapte Epoci, care au fost şapte biserici în Asia Mică, în perioada de scriere a cărţii. În timpul acela aceste biserici trebuiau să aibă caracteristicile Epocilor Bisericilor care urmau să vină, deoarece acelea… Acolo au fost mai multe biserici decât acea, Biserica Colosiană şi multe altele din timpul acela, dar, Dumnezeu a ales aceste biserici din pricina caracteristicilor lor.

Acum, noi aflăm că El şedea în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur, El a avut în mâna Lui şapte stele. Şi aceste şapte stele, El a zis, în al 20-lea verset din capitolul unu, sunt şapte îngeri la cele şapte Biserici.

23 Acum, în Biblie, ei nu au înţeles această Apocalipsă. Deoarece, la ce bun ar fi aceasta ca ei să privească şi să aştepte, dacă ar fi ştiut că acolo ar fi mii de ani înainte ca Isus să vină? Aceasta nu a fost pentru ei.

Şi eu spun aceasta, către voi oamenii de aici, voi oameni catolici, către voi lutherani, către voi metodişti şi aşa mai departe, aceasta nu i-a fost dată lui Martin Luther, Lumina care este în Cuvântul de azi. Nici lui John Wesley nu i-a fost dată. John Wesley a predicat sfinţirea peste care Luther a trecut. Şi Lumina venise aşa cum noi am avut nevoie de lumină. Dumnezeu a zis-o şi aceasta nu ne este nouă descoperită, deoarece ea este ascunsă de ochii noştri până în ziua în care Dumnezeu este în stare să o descopere. Mă întreb cum va fi după ce noi plecăm? Da, eu sunt convins că există foarte, foarte multe despre care noi nu cunoaştem nimic. Asta este corect. Există Şapte Peceţi, dacă noi doar am lua Cartea completă a Apocalipsei, care sunt sigilate pe spatele Cărţii. Ele nici măcar nu sunt scrise în Carte. Şi acele Peceţi se vor deschide în timpul acestei epoci a Bisericii, iar ultimele Şapte taine ale lui Dumnezeu vor fi dezvăluite. Oh, mi-ar place s-o continui toată iarna şi să trec prin aceea. Da, domnule. Cele Şapte Epoci ale Bisericii.

24 Aşa cum Daniel a auzit cele Şapte Tunete care sunt interzise; şi Ioan a auzit glasurile şi această Carte a fost sigilată. Şi spatele Cărţii era pecetluit cu Şapte Peceţi; dar în zilele când aceste Peceţi vor fi deschise, taina lui Dumnezeu se va sfârşi. Cu alte cuvinte, Dumnezeu se va face cunoscut Bisericii Lui, nu în trei persoane, ci ca o singură Persoană. Taina lui Dumnezeu va fi descoperită. Şi când aceea va fi descoperită complet, atunci cele Şapte taine vor fi cunoscute de către Biserică, deoarece de atunci încoace Biserica va trăi sub inspiraţia Duhului Sfânt, El mişcându-se înăuntru şi afară, şi arătând semnele Fiinţei Lui vii printre noi, trăind printre noi. Atunci noi ne închinăm Cristosului cel viu care este printre noi.

25 Niciodată să nu vă uitaţi după Biserici mari şi lucruri mari. Când ajungem la această epocă penticostală, desigur veţi vedea unde sau pierdut ei. Tocmai Biserica „Laodicea" înseamnă „bogat, nu are nevoie de nimic," şi cu toate acestea, ea este goală, nenorocită, oarbă, mizerabilă şi nici măcar nu ştie lucrul acesta. Vedeţi?

Ei au pornit după mari sume de bani şi clădiri şi orice altceva, când de fapt Biserica a fost întotdeauna scursoarea pământului în lume, urâtă de toţi oamenii, scoasă afară, în alei, ei puteau trăi oriunde. Citiţi Evrei 11 şi luaţi ultimele şase sau opt versete din ea, referitoare la felul în care „Ei au pribegit în pustiuri şi purtau piei de oi şi de capre şi erau destituiţi şi năpăstuiţi şi chinuiţi." Lângă acei oameni de acolo, cum se va ridica mărturia noastră lângă a lor în ziua judecăţii, (Vedeţi?).

26 Acum, în această epocă a bisericii… Noi avem şapte biserici. Acum, eu vreau ca să le stabilesc. Nu cred că voi le puteţi înţelege aici; poate câţiva din voi pot. Mă îndoiesc de asta foarte mult, dar eu voi încerca să le fac (Eu ştiu că voi nu puteţi, şezând jos aici.), Şapte Epoci ale Bisericii. Eu le voi ţine în mâna mea aşa ca voi să înţelegeţi.

Ea începea, Biserica a început la Cincizecime. Poate cineva să nege asta? Nu domnule. Biserica a început la Cincizecime cu o binecuvântare a Cincizecimii. Şi a fost ordinată de Isus Cristos ca să continue înainte până în zilele din urmă, cu acelaşi Mesaj şi aceeaşi binecuvântare lucrând în ei. Ultima Lui însărcinare dată Bisericii Lui, este specificată în Marcu 16: „Mergeţi în toată lumea, predicaţi Evanghelia… Aceste semne vor urma pe cei ce cred." Până unde? „La toată lumea!" La cine? „La fiecare făptură." Negrii, maronii, galbeni, albi, oricine era această făptură. „Predicaţi Evanghelia la fiecare făptură. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred…" Acum, în seara aceasta, noi sfârşim

asupra aceleia, începem tăierea în seara aceasta, în fiecare seară retezăm o mare bucată din ea până ce noi ajungem în propria noastră epocă a Bisericii. Acum deci, noi am aflat că aceea era însărcinarea Lui.

27 Acum, prima epocă a bisericii era Biserica din Efes. Epoca a doua a Bisericii era Smirna. Epoca a treia a Bisericii era Pergam. Epoca a patra a Bisericii era Tiatira. Epoca a cincea a Bisericii era Sardes. Şi epoca a şasea a Bisericii era Filadelfia. Şi epoca Bisericii a şaptea era Laodicea.

Acum, prima epocă a Bisericii a început cam de la 53 D.C., când Pavel a stabilit Biserica în Efes. În călătoria lui misionară, el a stabilit biserica la Efes, biserica Efesiană şi a fost păstor în ea până când a fost decapitat în 66 - adică aproape douăzeci şi doi de ani. După moartea lui, noi am spus că sfântul Pavel… sau sfântul Ioan divinul a devenit păstorul bisericii şi a purtat-o în sus în această epocă. Şi epoca Bisericii a ţinut până la 170.

28 Apoi după Epoca Bisericii Efes, de la 53 D.C., până la 170 D.C., după care a început Epoca Bisericii Smirna, care a ţinut de la 170 D.C., până la 312 D.C. Apoi a venit Epoca Bisericii Pergam, Epoca Bisericii Pergam a început de la 312 şi a ţinut până la 606 D.C. Apoi a venit Epoca Bisericii Tiatira, care a început de la 606 şi a ţinut până la 1520, Epocile Întunecoase. Şi apoi Epoca Bisericii Sardes a început de la 1520 şi a ţinut până la 1750, epoca Lutherană. Apoi de la 1750, epoca următoare care a intrat a fost Filadelfia, epoca Wesley; aceea a început din 1750 şi a ţinut până la 1906. Şi Epoca Bisericii Laodicea a început la 1906, şi eu nu ştiu când se va sfârşi. Dar eu prezic că ea va fi dusă prin 1977. Eu prezic. Nu Domnul mi-a spus asta. Dar eu prezic aceasta conform cu o viziune care mi-a fost arătată cu câţiva ani în urmă, că cinci din aceste lucruri (din cele şapte), s-au întâmplat deja cam…

29 Câţi îşi amintesc acea viziune, în biserică? Sigur. A zis aceea: cum că chiar Kennedy va fi ales la ultima alegere. Cum că femeilor li se vor permite să voteze. Cum că Roosevelt va duce lumea în război. Cum că Musolinii va merge în Etiopia în prima lui invazie şi o va lua; acela i-a fost sfârşitul; el a murit după aceea. Cum aceste ismuri mari se vor ridica şi toate vor cădea înapoi în Comunism, hitlerism şi musolinii şi nazism şi aşa mai departe, totul va cădea înapoi în Comunism. Şi dinainte cu unsprezece ani, ea a zis că noi ne vom lupta cu Germania, şi Germania se va fortifica în spatele betonului, Linia Maginot. Aceasta s-a întâmplat exact în felul acela. A zis apoi, după aceea, vom veni la un loc în care se va întâmpla că ştiinţa va creşte aşa de măreţ până ce ei vor inventa o maşină, maşinile vor deveni asemănătoare oului tot timpul. Şi acea viziune a fost spusă chiar aici unde şade Biserica lui Cristos acum, la casa orfanului bătrân, Charlie Kern, poate este în clădire în seara aceasta, trăia în clădire în timpul acela.

Aceasta s-a întâmplat într-o duminică dimineaţă, cam pe la ora şapte. Şi aceasta a zis: „Atunci se va împlini că ei vor inventa o maşină în care ei nu mai au nevoie de volan; ea va fi controlată de un fel de putere.” Ei o au acum. Ei o au acum, o putere magnetică, controlată de radar. Ei nici măcar nu… Doar aşează radarul pe unde voi mergeţi, ea vă duce pe voi; voi nu trebuie să o mânuiţi.

30 Acum, şi ea a zis că acolo: „În timpul acela, acolo se va ridica o femeie grozavă în Statele Unite.” Şi ea era îmbrăcată şi frumoasă, dar ea era crudă în inimă. Şi eu am o paranteză la viziune, chiar pe hârtia galbenă, am zis: „poate Biserica catolică.” Şi femeilor permiţându-le să voteze ar ajuta să aleagă persoana greşită pentru această naţiune. Şi aceea-i ceea ce ele au făcut. Exact. Acum, a zis: „Acela va fi începutul.”

Acum, un alt lucru care a fost zis, că… Apoi imediat după aceea am văzut că această naţiune a devenit ca un fum gros, doar explodată în bucăţi. Acum, dacă acele lucruri s-au întâmplat, tot aşa se va întâmpla astalaltă. Noi suntem la… Acela-i motivul că eu sunt aici în seara aceasta încercând să aduc aceasta şi să o aşez la acest popor din Jeffersonville, deoarece fixez să intru pe câmpul misionar destul de curând, din nou şi nu ştiu în ce timp voi fi chemat departe, sau răpit. Noi nu ştim aceea. Şi eu vreau să fiu sigur că sunt - lăsaţi Biserica să ştie ceasul în care trăieşte, deoarece Atotputernicul Dumnezeu mă va ţine responsabil pentru asta.

31 Acum, fiecare din aceste biserici, conform cu Scriptura de acolo, au un înger. Şi îngerul era un… Câţi ştiu ce înseamnă un „înger?” El este un „mesager,” un mesager. Şi acolo erau şapte îngeri la cele Şapte Biserici, care înseamnă „şapte mesageri.” Acum, ei erau stelele în mâna Lui. Şi în mâna Lui aceste şapte stele urmau să reflecte Lumina

Prezenţei Lui în timpul de seară în care noi trăim, aşa cum stelele reflectă soarele către Pământ, le face să lumineze aşa ca noi să putem umbla şi să mergem în jur în timpul nopţii.

Acum, noi aflăm atunci, că în timpul acesta, aceşti îngeri au avut o poziţie şi un loc. Şi, fraţilor, în seara aceasta noi nu vom ajunge la asta, deoarece noi cunoaştem pe acest înger al bisericii dintâi, dar el urmează să fie un lucru misterios şi glorios ca să aflăm şi să-i scoatem din istorie înaintea voastră, pe îngerii acestor altor biserici. Îngerul Bisericii dintâi a fost sfântul Pavel; el a întemeiat-o, el este mesagerul lui Dumnezeu. Îngerul Bisericii din Efes era sfântul Pavel. Biserica… Acum, motivul că eu…

32 Acum, voi poate nu sunteţi de acord cu aceştia, dar eu am stat acolo zile şi zile sub inspiraţie până ce eu am simţit Duhul Sfânt lovindu-mă şi ungându-mă pentru aceasta. Acela-i motivul că eu ştiu. Şi priviţi pe acei oameni care au fost aleşi, dacă voi sunteţi un istoric, ei… Acelaşi om pe care l-am avut aici, şi ştiţi prin descoperire că ei erau îngerii Bisericii, ei au avut aceiaşi slujbă pe care aceştia au avut-o la început. Şi acea slujbă nu se poate schimba; ea trebuie să stea cu Cincizecimea până la capăt.

33 Acum, istoricii care şed aici nu vor fi de acord cu mine asupra acestui om; dar la Biserica din Smirna, Irineus este cine ştiu eu că era îngerul din ziua aceea: Polycarp. Mulţi dintre voi vor zice că acesta era Polycarp, mai degrabă, voi veţi zice că el era acela. Dar Polycarp a învăţat mai mult înspre organizaţie şi înspre religia ademenitoare catolică. Dar Irineus a fost un bărbat care a vorbit în limbi şi a avut Puterea lui Dumnezeu şi semnele, urmându-l. El a fost îngerul de lumină al lui Dumnezeu. Şi el a dus Lumina înainte după ce Polycarp a fost răstignit sau ucis, sau asasinat, apoi Irineus a fost unul din elevii lui şi Polycarp a fost un elev al sfântului Pavel... sau sfântul Ioan. Şi apoi, Irineus a luat locul lui şi el a adus Lumina.

34 Şi îngerul luminii din Pergam a fost marele sfânt Martin. Nu cred că există vreun bărbat mai măreţ care a trăit vreodată pe Pământ în afară de Isus Cristos, decât sfântul Martin. Putere? Asasinul a venit la el ca să-i taie capul (El a crezut în semne şi minuni şi binecuvântările Cincizecimii.), şi când ei urmau să-l asasineze, el şi-a tras mantaua înapoi şi şi-a ţinut gâtul înspre ei. Când asasinul a tras sabia să-i taie capul, Puterea lui Dumnezeu l-a trântit drept înapoi de la el şi el s-a furişat pe genunchii lui ca să-i ceară iertare. Amin! [Fratele Branham şi adunarea au zis: „Amin, Aleluia, Glorie," cu glas tare.] El a fost îngerul Bisericii.

Un alt lucru. Priviţi cum el… Unul din fraţii lui a fost spânzurat. El era pe drum încercând să-l găsească, să vadă ce se întâmplă. Şi când a ajuns acolo, ei l-au spânzurat. El zăcea întins mort şi ochii lui erau ieşiţi din orbite. El s-a dus la el şi a căzut pe genunchi şi şi-a aşezat trupul peste el timp de o oră, rugându-se la Dumnezeu. Şi puterea lui Dumnezeu a venit peste bărbat. Şi el s-a ridicat, ia luat mâna şi a păşit înainte cu el în felul acela. Aceea-i istoria întocmai ca şi a lui George Washington, Abraham Lincoln, sau oricare. Aceasta este istoria.

Da, domnule. Sfântul Martin a fost îngerul bisericii Pergam, biserica căsătorită care i-a preluat în Catolicism după aceea.

35 Îngerul Bisericii din Tiatira a fost Columba. Îngerul Bisericii din Sardes, biserica moartă… Cuvântul „Sardes," înseamnă „mort," a ieşit cu un nume, nu cu Numele Lui: „Ci un nume prin care tu trăieşti; dar eşti mort." Priviţi cum au ieşit ei din acel botez în ziua aceea, (Vedeţi?), au ieşit din ea.

Îngerul Bisericii din Sardes a fost Martin Luther, primul reformator.

Îngerul Bisericii din Filadelfia era John Wesley, mesagerul.

Şi îngerul Bisericii din Laodicea nu este încă cunoscut. El va fi într-o zi, dar poate el… pe pământ… [Loc gol pe bandă.] „Cel care are o ureche…" [Loc gol pe bandă.]… ştie că aceasta este epoca în care noi trăim. Dumnezeu va aduce judecata la aceea.

36 Observaţi acum, că vom ajunge la Scripturi, şi înapoi la prima biserică. Acum, aş vrea ca… Eu am câteva lucruri scrise aici la care aş dori ca voi să ascultaţi atenţi.

Prima epocă era epoca Efesiană, lucrările bisericii pentru care Dumnezeu i-a condamnat erau lucrări fără dragoste. Răsplata lor era Pomul Vieţii.

Biserica din Smirna era o biserică persecutată, trecută prin necaz. Răsplata ei era cununa vieţii.

A treia biserică, Pergam era epoca învăţăturii false, minciuna Satanei, temelia conducerii papale, căsătoria bisericii cu statul. Răsplata era mana ascunsă şi o piatră albă.

Biserica din Tiatira a fost biserica persecuţiei papale, epoca întunecoasă. Răsplata era puterea, stăpânirea naţiunilor şi steaua de dimineaţă. Aceea este micuţa minoritate care a trecut.

37 Biserica din Sardes a fost epoca Reformei, marea misionară - sau nu misionară, ci numele ascunse; ei au avut numele lor propriu. Şi răsplata a fost haina albă şi numele în Cartea Vieţii (care trebuia să vină la judecată). Noi am avut aceea ieri, Cartea Vieţii, voi veţi fi judecaţi din Cartea Vieţii. Sfinţii sunt schimbaţi şi luaţi fără aceea. Ei nu merg în aceea.

Epoca Bisericii Filadelfia a fost epoca Dragostei Frăţeşti, marea epocă de însărcinare şi marea epocă misionară, uşa deschisă. Şi răsplata era un stâlp, descoperirea Numelui lui Dumnezeu, urma să fie în timpul acestei epoci, când ea s-a sfârşit în 1906. În ordine.

Epoca Laodiceană era epoca căldicică, bogată, crescută în bunuri, neavând nevoie de nimic, dar era nenorocită, săracă, oarbă şi mizerabilă şi goală. Şi răsplata era să şadă pe tron cu Domnul, cei care au biruit acea epocă.

38 Acum, ca să deschidem în seara aceasta pentru a vă arăta puţin despre serviciul din seara aceasta, noi urmează să luăm al 2-lea capitol, prima epocă a Bisericii. Acum, El este descoperit şi noi ştim cine este El; El este Dumnezeu.

Acum, epoca Bisericii începe, aşa cum am zis, în jurul anului 53 şi ţine până la 170. Cetatea din Efes era una din cele trei mari cetăţi din Asia, numită adesea a treia cetate a credinţei creştine (Prima era Ierusalimul. A doua, Antiohia. Şi a treia, Efes.). Ea era o cetate a marelui comerţ şi negoţ… Guvernul era roman. Limba era greacă.

Istoricii cred că Ioan, Maria, Petru, Andrei şi Filip au fost toţi înmormântaţi acolo. Şi Efesul a fost cunoscut pentru frumuseţea lui.

39 Creştinismul la Efes se manifesta în zona în care iudeii au trăit. El a fost întemeiat cam de la 53 sau 55 D.C. Creştinismul a fost sădit acolo de sfântul Pavel. Mai târziu sfântul Pavel a locuit trei ani la Efes. Învăţăturile lui Pavel au avut o mare influenţă printre credincioşii din Efes. Pe urmă, Timotei a fost primul episcop al bisericii din Efes. Pavel a scris către Biserica din Efes. În timpul lui Pavel ea a fost o mare biserică.

„Efes" înseamnă, adevăratul nume „Efes" înseamnă „las-o să se ducă relaxat, decăzut," numită de Dumnezeu: „Biserica decăzută." Dumnezeu a mărturisit primele lor lucrări, munca şi răbdarea lor. Dumnezeu a mustrat trăirea lor, că au părăsit dragostea dintâi, pentru această cădere, nu pentru că nu mai purtau lumina. Efes nu era de fapt o biserică decăzută, dar ea însăşi a căzut prin faptul că nu a continuat în acea Dragoste desăvârşită.

40 Rezumatul roadelor Efesului, fără dragoste, conduşi la apostazie. Promisiunea era, Paradisul promis sfinţilor biruitori din epoca Bisericii Efes, dându-le şi Pomul Vieţii.

Aici este un lucru minunat. Pomul Vieţii este menţionat de trei ori în Geneza şi de trei ori în Apocalipsa. Primul lucru când el a fost menţionat în Geneza a fost în Eden şi Cristos era Pomul. Acesta a fost menţionat de trei ori în Apocalipsa, era Cristos în Paradis. Oh, aceea-i bogată. Domnul fie lăudat.

41 Acum, noi vom începe cu capitolul unu din Efeseni, sau versetul 1, din al 2-lea capitol, Biserica Efes:

> *Către îngerul bisericii din Efes, scrie-i: Aceste lucruri le spune Cel ce ţine cele şapte stele în mâna dreaptă, care umblă în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur;*

Ioan este mesagerul la acel timp. Cel ce umblă în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur era Isus Cristos, Dumnezeul Cel Atotputernic. Ce făcea El? El nu zice că El umblă într-o candelă; El umblă în mijlocul tuturor. Ce denotă aceea? Că El este acelaşi Dumnezeu „ieri, azi, şi în veci" şi în fiecare epocă a Bisericii către fiecare credincios. El vine cu Duhul Sfânt la fiecare epocă şi la fiecare persoană zice: „acelaşi ieri, azi şi în veci."

42 Ţinând în mâna Lui dreaptă… „Mâna dreaptă," înseamnă „autoritatea şi puterea

Lui." Ţinând în mâna Lui dreaptă, sub control, pe cei şapte mesageri ai celor Şapte Epoci ale Bisericii. Oh, îmi place asta. Priviţi-L umblând prin aceste Epoci ale Bisericilor, Cristos, făcându-Se cunoscut către poporul Lui prin epocile întunecoase, prin fiecare epocă; în timp ce Biserica a ajuns formală şi îndepărtată unii s-au dus pe o cale, iar alţii pe alta. Dar acea minoritate micuţă a Bisericii încă se menţinea şi Cristos a lucrat cu ei, confirmând Cuvântul Lui; mergând drept înainte.

43 Este aşa de uşor să vezi astăzi cum că noi avem ceea ce avem, când voi începeţi să studiaţi aceasta. Acum aici la început… Eu cred că toţi din voi puteţi vedea aceasta de sus. Aici este o epocă a Bisericii, aceea este Cincizecimea. [Fratele Branham vorbeşte în timp ce arată la tablă.] Epoca a doua a Bisericii, a treia, a patra, a cincea, şi a şasea, epoca a şaptea a Bisericii. Acum, dacă veţi observa asta foarte atenţi, Biserica a început la Cincizecime. Câţi cred aceea? Voi vedeţi ce s-a întâmplat la Cincizecime, apoi noi privim Biserica aşa cum ea se duce în jos. Ea doar începea să se stingă puţin mai mult, puţin mai departe, puţin mai departe, cu o fărâmă puţin, ea este jos în felul acela aşa cum reala Biserică adevărată s-a dus.

Acum, Cristos… Nu contează cât de mică este Biserica: „Oriunde sunt doi sau trei adunaţi în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor." Când ei s-au adunat împreună în ce? În numele metodiştilor? În numele baptiştilor? În numele penticostalilor? În numele lui Isus! Oriunde sunt doi sau trei adunaţi împreună, nu contează cât de mică este ea… Şi ele urmează să fie aşa de mici în zilele din urmă, încât El a zis că El ar trebui să vină repede şi să scurteze lucrarea sau acolo n-ar mai fi nici un trup salvat pentru răpire. „Oriunde sunt doi sau trei adunaţi în Numele Meu."

44 Acum, runda dintâi au fost apostolii. Vedem că acesta este începutul, Cincizecimea. El umblă în jur, acelaşi Dumnezeu măreţ, aceleaşi semne măreţe urmau să ia loc de tot în jos prin aceste epoci, deoarece El a umblat prin fiecare epocă. Binecuvântând ce? Poporul Lui, care era adunat în Numele Lui.

Eu vreau ca voi să priviţi aşa cum noi cercetăm biserica. Biserica a avut Numele lui Isus. Această biserică a avut Numele lui Isus. Această biserică a avut Numele lui Isus. Această biserică a avut Numele lui Isus şi această biserică l-a pierdut. Biserica aceasta a venit în epoca lutherană, cu „un nume că trăieşti dar eşti mort." Şi se duce drept în jos până la sfârşitul acestei epoci; între această epocă şi epoca aceasta există o uşă deschisă, care aduce înapoi acel Nume din nou bisericii. Acum, priviţi şi vedeţi dacă aceea nu-i adevărat, după ce noi intrăm în Scripturi. Acolo între epocile…

45 Acum, mâine seară voi încerca să o aşez aici sus aşa ca noi toţi să o putem vedea. Şi voi veni jos poate mâine după-amiază să schiţez unele din planurile despre care vreau să vă vorbesc. Şi dacă vreunul din voi are istoriile, aduceţi-le înainte, sau luaţi notiţe, şi mergeţi la librărie sau undeva, şi luaţi istoria, citiţi-o şi vedeţi dacă aceasta-i corect.

46 Acum, versetul 1. Ce face El? El îi salută.

> *Către îngerul bisericii din Efes,…* [către Ioan]*… scrie-i; Aceste lucruri le spune Cel ce ţine cele şapte stele în mâna Lui dreaptă, care umblă în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur;* [Acesta este salutul.]

Acum, în al 2-lea şi al 3-lea verset, El îi condamnă:

> *Eu ştiu lucrările tale, şi osteneala ta şi răbdarea ta, cum că tu nu poţi suferi pe cei ce sunt răi şi i-ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli şi nu sunt şi i-ai găsit mincinoşi.*

Vedeţi, acea apostazie a început deja să intre în această epocă dintâi, a început deja chiar acolo, deoarece Biserica aleasă şi adevărată care a vrut să ţină principiile Bibliei, ţinea Cuvintele pe care Isus le-a spus în mărturia Lui, ei au început deja să le retragă. Ceva începea să se întâmple, acolo s-au ridicat învăţători falşi, oameni care învăţau greşit, contrar Scripturii, încercând să aducă ceva înăuntru, sau să adauge ceva.

Acela-i motivul că El a dat această descoperire Bisericii şi a zis: „Oricine care scoate sau adaugă, partea lui va fi scoasă din Cartea Vieţii." Acela-i pierdut, frate. Pur şi simplu nu amestecaţi Cuvântul lui Dumnezeu. Nu contează cum răneşte sau ce răneşte, doar spuneţi-l oricum. Exact în felul în care este scris acolo, acela-i felul. Noi nu avem nevoie de altceva mai mare; nu avem nevoie de nici un preot sau ceva ca să ni-l interpreteze. Dumnezeu, Duhul Sfânt este Interpretul. El dă interpretarea.

47 Acum, dacă observaţi, întorcându-se de la rău şi aflând profeţii falşi, după ce ei au fost dovediţi falşi, având o formă de evlavie… Vedeţi cum a început biserica să ajungă formală în acel timp? Ei au început, într-un fel, ruinarea oamenilor care erau sub inspiraţia Duhului Sfânt începând să-i facă pe oameni să-şi bată joc de ei.

Păi, nu a zis Isus: „Ferice de voi când sunteţi persecutaţi din pricina neprihănirii ?" El niciodată nu a zis să începem să fim formali. El a zis: „Bucuraţi-vă şi veseliţi-vă abundent, căci ei au persecutat pe profeţii care au fost înaintea voastră." El a zis asta în Fericirile, în Matei 5: „Ferice de voi." Păi, ca să-i faci pe oameni să-şi bată joc de voi din pricina dragostei Domnului Isus, este o binecuvântare doar ca să-i ai să spună asta. Când ei te blesteamă, ei aduc binecuvântările lui Dumnezeu jos peste tine. Aceasta se întoarce peste ei, la fel cum s-a întâmplat cu Balaam în timpul acela. Cade asupra lor. Când ei încearcă să-şi bată joc de voi fiindcă sunteţi creştini, păi, asta cade asupra lor, iar Dumnezeu vouă vă dă o binecuvântare, deoarece: „Ferice de voi când oamenii vă vor persecuta pentru cauza Numelui Meu." Pentru cauza Numelui Său, deci „Ferice de voi."

48 Acum, noi aflăm că ei au vrut să înceapă să intre într-o formă de evlavie.

Acum, aş putea să mă opresc chiar aici să vă spun ceva. Cred că vreau. Aţi observat că fiecare trezire… Acum, fraţi slujitori, voi verificaţi asta. Fiecare trezire naşte gemeni, doar aşa cum Iacob şi Rebeca au născut gemeni pe Esau şi Iacob. Eu vreau să zic Isaac în loc de… Isaac şi Rebeca, în loc de Iacob. Isaac şi Rebeca au născut gemeni. Tatăl lor era sfânt; mama era sfântă; dar ei au născut doi băieţi, Esau şi Iacob.

Acum, amândoi erau religioşi. Dar Esau, când a venit la lucrări şi fapte ca un bun legalist, el probabil era tot drumul un băiat mai bun, decât cum era Iacob. Aţi ştiut asta? Iacob era doar un băieţel care umbla în jurul mămicii lui tot timpul. Dar Esau a mers afară şi a lucrat, s-a dus afară şi a obţinut vânat ca să-l dea bătrânului tătic orb care era un profet; el a încercat să aibă grijă de el. Dar Iacob numai un lucru avea în minte; el a vrut acel drept de întâi născut. Lui nu-i păsa cât de mult a trebuit el să fie sprijinit sau orice a trebuie să facă. Lucrul important din viaţa lui era dreptul de întâi născut. Şi Esau l-a dispreţuit.

49 Acum, nu vedeţi voi omul natural, omul natural? Când o trezire vine, există două clase de oameni care vin afară din fiecare trezire. Acolo-i un om natural care se duce şi el vine sus la altar şi zice: „Da, domnule, eu accept pe Cristos ca Salvatorul meu." El se duce afară şi ce i se întâmplă? Primul lucru ce-l ştiţi, el se va avânta în ceva biserică bună rece formală, pentru că el crede: „Păi, dacă aparţin de vreo biserică, eu sunt doar aşa de bun ca omul următor. Nu sunt eu doar aşa de bun ca cutare-şi-cutare? Ce diferenţă face aceasta atâta vreme cât eu aparţin la biserică şi îmi fac mărturisirea?" Păi, există o mulţime întreagă de diferenţe. Tu trebuie să fii născut din nou. Tu trebuie să ai dreptul de întâi născut.

Şi lui Iacob nu i-a păsat cât de mult vor râde de el. El a vrut acel drept de întâi născut şi nu i-a păsat cum va ajunge el la acela.

50 Acum, o mulţime de oameni nu vor să aibă dreptul de întâi născut, pentru că ei cred că acesta-i doar puţin nepopular. Ei nu vor să vină jos la altar şi să plângă puţin, sau să se ducă fără câteva mese şi orice altceva. Ei nu vor să facă asta. O mulţime de femei, ştiţi voi, cu farduri pe ele, ele cred că dacă vor plânge le-ar spăla şi ar trebui să şi le pună din nou. Nu vreau să zic aceea ca o jignire; sper că nu sună în felul acela; dar este adevărat. Ele pur şi simplu nu vor.

Ele nu vor naşterea din nou, pentru că noua naştere este un fel de mizerie. Este ca orice altă naştere. Orice naştere este o mizerie, nu-mi pasă unde se întâmplă. Dacă aceea este într-un coteţ de porci, sau într-un grajd, sau dacă este într-o cameră de spital decorată, ea este o mizerie.

Şi tot aşa este noua naştere o mizerie. Amin. Ea vă face să faceţi lucruri pe care voi nu v-aţi fi gândit că le-aţi face, stând la un colţ să bateţi o tamburină, sau să cântaţi: „Glorie să-i fie lui Dumnezeu! Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu." Păi, voi veţi acţiona ca un maniac. Aceea-i ce ea a făcut apostolilor. Aceea-i ce a făcut fecioara Maria; ea a acţionat ca şi cum era beată. Ea era o mizerie în societate, dar ea luase o mizerie pentru viaţa din care să poată să vină afară. Amin!

51 Dacă ceva nu moare şi nu putrezeşte, viaţa nu poate veni din ea. Dacă un om nu moare şi nu putrezeşte faţă de propriile lui gânduri, Cristos nu poate intra în inima lui.

Când încercaţi să vă gândiţi pentru voi înşivă: „Acum, dacă eu păşesc sus la altar şi zic, 'Da, Doamne, eu sunt - eu sunt un băiat frumos; eu Te voi primi. Eu îmi voi plăti zeciuielile mele. Eu voi face asta.'" Tu trebuie să mori şi să putrezeşti chiar acolo în gândurile tale. Lasă ca Duhul Sfânt să te preia şi lasă-l pe El să facă ceea ce vrea cu tine. Fii într-un fel dezordonat cu aceasta. Aceea sună cumva oribil, nu să vă jignesc, dar este adevărul. Este singura cale pe care o ştiu cum să o punctez pentru a vă face să înţelegeţi.

Ce era mai mult o mizerie ca acea grămadă respectabilă de iudei în acea zi, decât să vezi pe oameni venind afară acolo cu buzele gângăvind? Voi ştiţi ce este o gângăvire? [Fratele Branham imită o gângăvire.] Cuvinte neînţelese. Alte limbi, acţionau ca oameni beţi. [Fratele Branham ilustrează cum acţionează un beat, apoi se plimbă ca un om beat.] Aceea-i exact ceea ce au făcut ei. Ei păreau, oarecum, mizerabili.

Şi el a zis: „Sunt toţi acei bărbaţi plini de vin nou?"

52 Dar după un fel de revenire, el a zis: „Să vă fie aceasta cunoscut şi ascultaţi cuvintele mele; aceştia nu sunt beţi aşa cum presupuneţi." Şi el s-a dus drept la Scriptură: „Aceasta este ceea ce a fost vorbit de profetul Ioel, 'Şi se va împlini că în zilele din urmă,' zice Dumnezeu. 'Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura.'"

Acesta-i felul cum a fost născută întâi Biserica. Câţi credeţi că Dumnezeu este infinit? Vedeţi? Atunci El nu se poate schimba. Şi dacă aceea era ideea Lui cu Biserica la început, acela-i felul de Biserică pe care El o va avea la sfârşit. El nu se poate schimba. Astfel cum o schimbaţi voi cu strângerea de mâini, sau stropirea, sau un alt lucru care nu s-a întâmplat acolo? Fiecare dintre apostoli s-a întors înapoi la aceea.

După ce ei au făcut toate acestea… Duhul Sfânt a căzut peste ei, Petru a zis: „Putem opri apa, văzând că aceştia au primit Duhul Sfânt ca şi noi la început?" Şi el le-a poruncit să fie botezaţi în Numele lui Isus. Este corect.

53 Pavel a trecut şi a găsit oameni strigând, având un timp grozav, o grămadă de baptişti slăvind pe Dumnezeu şi el a zis, în Fapte 19: „Aţi primit voi Duhul Sfânt de când aţi crezut?"

Au zis: „Noi nu ştim dacă acolo ar fi vreun Duh Sfânt."

A zis: „Cum aţi fost voi botezaţi?"

Ei au zis: „Noi am fost botezaţi de acelaşi om care la botezat pe Isus: Ioan Botezătorul."

El a zis: „Da. Aceea nu va mai lucra." Petru a pecetluit-o în ziua Cincizecimii. El are cheile. Vedeţi?

A zis: „Aceasta nu va mai lucra; voi trebuie să fiţi botezaţi din nou." Astfel el i-a botezat încă o dată în Numele Domnului Isus Cristos şi-a pus mâinile peste ei şi ei au avut aceleaşi rezultate pe care le-au avut acolo la început. Duhul Sfânt a căzut peste ei; ei au început să vorbească în limbi şi să profeţească.

54 Aceea a fost Biserica în jos de-a lungul Epocilor. Ea a pornit chiar aici de la început.

„Eu ştiu răbdarea ta. Tu eşti îngrozitor de îndelung răbdător. Eu ştiu că… Acum, aminteşte-ţi, Eu sunt Cel ce umblă în mijlocul sfeșnicelor. Eu ştiu răbdarea, şi lucrarea ta, şi osteneala ta, şi dragostea ta şi aşa mai departe. Eu ştiu totul ce ai făcut. Şi Eu ştiu că tu ai încercat pe aceşti oameni care se cheamă pe sine profeţi, apostoli şi ai aflat că ei sunt mincinoşi." Oh, aceea este destul de direct, nu-i aşa? Eu nu sunt responsabil pentru aceea; El este. El a zis că ei au fost mincinoşi.

55 Dar Biblia a zis: „Încercaţi un om. Dacă ar fi acolo vreunul care este spiritual sau un profet, sau zice că el este, Eu, Domnul, Mă voi face cunoscut lui. Eu îi voi vorbi în vedenii şi în vise. Şi dacă ceea ce el zice se împlineşte, atunci să-l ascultaţi; să vă temeţi de el, (Vedeţi?), pentru că Eu sunt cu el. Dar dacă nu se împlineşte atunci să nu-l ascultaţi; el nu are Cuvântul Meu." Vedeţi, dacă acesta-i Cuvântul Meu, el se împlineşte.

Acum, ei au găsit că aceşti inşi nu se comportau conform cu Biblia. Vedeţi, ei încercau să aibă altceva. (Eu vreau ca voi să ţineţi gândirea voastră în cugetare acum, unde noi ajungem jos la filoane doar în câteva minute.) Apoi El a zis: „Eu văd că tu îndelungă răbdare, şi ai răbdare cu ei. Tu i-ai încercat şi ai găsit că ei nu sunt apostoli. Ei nu sunt."

56 Acum, aşa cum am zis la început, înainte ca noi să începem asupra acesteia din nou, fiecare trezire produce o pereche de gemeni. Unul este un om spiritual; celălalt este un om natural al pământului. „Eu aparţin la biserică; Eu sunt tot aşa de bun ca oricine.” Şi aceea este ce această trezire a produs. Aceea-i ceea ce este, ca în fiecare trezire. Aceea-i ce Luther a produs; aceea-i ce Irineus a produs; aceea-i ce este produs de sfântul Martin; aceea-i ce este produs de Columba; aceea-i ce este produs de Wesley; şi aceea-i ce penticostalii au produs.

Vedeţi cum s-au dus ei la sămânţă şi-au zidit bisericile şi s-au depărtat, mari locuri frumoase, şi (Dumnezeule) stau sus şi repetă Crezul Apostolilor: „Eu cred în sfânta biserică Romană catolică şi în împărtăşirea sfinţilor.” Oricine care crede în împărtăşirea sfinţilor este un spiritist. Oricine comunică cu morţii este de la diavolul. Aceea-i exact corect. Noi avem un singur Mijlocitor între Dumnezeu şi oameni, care este Omul Isus Cristos. Este corect. Aceea-i ceea ce Petru a zis.

57 Şi voi dragi oameni catolici aţi zis că era primul papă, că Petru a fost primul papă [Fratele Branham bate de câteva ori pe amvon.] care a umblat cu Isus… Şi apoi a zis: „Nu există nici un alt mijlocitor între Dumnezeu şi oameni.” Şi aceştia, voi aveţi alţi zece mii astăzi. De ce s-a schimbat aceasta atât de mult, dacă biserica este infailibilă şi nu se schimbă? Şi toate liturghiile sunt scrise în latină încât aceasta să nu se schimbe? Ce s-a întâmplat? Unde veţi găsi voi vreodată Crezul Apostolilor în Biblie? Dacă apostolii au avut vreun crez, acela era: „Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre.” Nu ştiu nici un alt crez pe care l-am auzit vreodată, sau să fie recitat cândva de cineva.

58 Dar când se vine la „Biserica Romană sfântă” şi toate celelalte lucruri şi „Dumnezeu, Tatăl Atotputernic, care a făcut cerurile şi pământul...” aceea-i nonsens. Este corect. Nici nu se găseşte în Biblie. Nu există un astfel de lucru ca acela în Scriptură. Acesta-i un crez făcut de om pe care ei l-au aranjat, dar el este… Toate rugăciunile şi orice este sunt doar lucruri aranjate.

Noi putem vedea astăzi că penticostalii noştri, când noi ajungem aici, doar s-au dus drept jos de la ei. Şi este întocmai cum Billy Graham a zis duminică: „Oamenii au fost în greşeală atât de mult încât ei cred că sunt bine în timp ce sunt greşiţi.” Este corect. Acela-i adevărul. Desigur, eu ştiu că Billy Graham a primit Duhul Sfânt sub George Jeffries chiar acolo, dar într-una din aceste zile el va ieşi din aceea. Dumnezeu îl foloseşte chiar acolo acum, deoarece el poate scutura acea împărăţie cum nimeni altcineva, probabil, nu poate reuşi. Dar voi puteţi vedea predicarea lui, căci există ceva în spate la aceea din pricina unora din aceşti baptişti de strângere de mâini. Da, domnule.

59 Acum:

Eu ştiu lucrările tale, şi răbdarea ta,… cum că tu nu poţi…

Să vedem acum, eu am…

Eu ştiu lucrările tale, şi osteneala ta, şi răbdarea ta,… cum că tu nu poţi suferi pe cei ce sunt răi: şi i-ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli, şi nu sunt, şi i-ai găsit mincinoşi.

El i-a găsit mincinoşi. Cum au ştiut? Aceia nu erau în concordanţă cu Cuvântul.

Acum, dacă un om zice aceea… Dacă această Biblie zice în Evrei 13:8: „Isus Cristos, acelaşi ieri, azi şi în veci,” iar acel om a zis: „Vai, zilele minunilor au trecut,” atunci acel om este un mincinos.

Dacă Biblia a zis: „Pocăiţi-vă, şi fiţi botezaţi fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre,” şi fiecare loc în Biblie zice acelaşi lucru, şi fiecare care a fost botezat în perioada Bibliei a fost botezat în Numele lui Isus Cristos şi el i-a însărcinat să fie botezaţi, stropiţi sau orice altceva în felul acela, omul acela este un mincinos, şi este găsit ca profet fals.

Eu sper că nu rănesc simţămintele cuiva, dar, frate, tu nu te poţi juca cu asta. Este timpul să scoatem mănuşile şi să mânuim Evanghelia. Vedeţi? Acesta-i adevărul.

60 Acum, arătaţi-mi ceva diferit. Arătaţi-mi unde a fost o persoană botezată vreodată în vreun alt nume, sau în vreun alt fel decât în Numele lui Isus (Vedeţi?), în afară de Biserica catolică. Astfel dacă voi sunteţi botezaţi în felul acela, voi nu sunteţi în Biserica

creştină; voi sunteţi în Biserica catolică, deoarece voi sunteţi botezaţi… Propriul lor „Vizitatorul duminical," catehismul a zis, întrebarea: „Va fi vreun protestant salvat?" A zis: „Mulţi din ei, pentru că ei au botezul nostru şi multe lucruri ca acelea." Au zis: „Ei afirmă despre Biblie; şi Biblia a zis, 'Botezaţi-i în Numele lui Isus Cristos,' şi noi l-am luat de acolo şi am pus 'Tată, Fiu şi Duh Sfânt' şi ei au lovit-o jos cu aceasta." Desigur. Vedeţi? Acesta nu este un botez creştin; ci acesta este un botez catolic.

M-aţi auzit într-o seară: „Aţi fost voi botezaţi vreodată în botezul creştin?" Botezul creştin, creştin, Cristos, Isus Cristos, nu în nişte titluri.

61 Acum, versetul 3… Bine. Al 2-lea şi al 3-lea verset, versetul 3…

Şi ai suferit, şi ai avut răbdare, şi pentru Numele Meu te-ai ostenit şi nu ai obosit.

Pentru Numele Meu. Aţi observat că ei au avut răbdare? S-au ostenit pentru ce? Numele Lui. Vedeţi ţinerea Numelui în acea biserică? Acum, priviţi, când noi notăm de-a lungul săptămânii cum aceea s-a scurs şi s-a dus într-un alt nume. Vedeţi? „Ai avut răbdare, te-ai ostenit, şi aşa mai departe şi pentru Numele Meu." Ei s-au ostenit pentru Numele Lui.

Ca să ţină Numele lui Isus Cristos deasupra oricărei biserici, deasupra la orice altceva, l-au lăsat să fie primul, şi… „Orice…" Biblia a zis: „Orice faceţi în cuvânt sau faptă, faceţi totul în Numele lui Isus Cristos." Este asta corect? „Orice voi faceţi în cuvânt sau în faptă…" Dacă te căsătoreşti, căsătoreşti o persoană… Dacă nu poţi, dacă sunt toţi scrupuli în căsătoria lor, nu-i căsători deloc. Vedeţi? Dacă tu nu poţi zice liber: „Eu vă pronunţ ca bărbat şi soţie în Numele lui Isus Cristos," lasă-i să se ducă. În ordine. Dacă tu vrei să-i botezi, botează-i în Numele lui Isus Cristos.

62 Dacă tu trebuie să faci ceva ce nu poţi face în Numele Lui, las-o în pace. Cineva a zis: „Ia o mică băutură." Tu nu poţi face aceea în Numele lui Isus, astfel las-o în pace. Cineva a zis: „Joacă o carte mică." Nu o poţi face în Numele lui Isus, deci las-o în pace. O mică glumă murdară ruşinoasă la petrecerea ta de împăcare, nu poţi spune aceea în Numele lui Isus, de aceea, las-o în pace. Vedeţi? Voi nu puteţi purta pantaloni scurţi în Numele lui Isus, astfel las-o în pace. Eu aş putea continua, dar voi ştiţi despre ce vorbesc. În ordine. Voi nu puteţi face aceea. Ceea ce nu puteţi face în Numele Lui, lăsaţi-o în pace, căci el a zis: „Orice voi faceţi în cuvânt şi faptă, faceţi totul în Numele lui Isus Cristos." Bine, acum.

63 El i-a însărcinat pentru aceea. Acum, eu urmează să vorbesc despre nemulţumirea din al 4-lea capitol acum... sau al 4-lea verset, mai degrabă.

Dar totuşi Eu am ceva împotriva ta, deoarece tu ţi-ai părăsit dragostea dintâi.

Oh! „Eu am ceva împotriva ta. Tu ai avut răbdare, tu ai ţinut la Numele Meu." Nu ar fi acela doar un lucru bun cu privire la acest Tabernacol de azi? Da, domnule. „Tu ai fost în ordine şi tu ai avut o mulţime de răbdare şi ai suferit timp lung, dar lucrul din aceasta este… Tu ai ţinut la Numele Meu. Eu apreciez tot aceea. Eu te-am lăudat pentru aceea; asta-i în ordine. Şi Eu am văzut că tu i-ai încercat pe cei care zic că sunt apostoli şi aşa mai departe şi ai aflat că sunt mincinoşi, ei nu fac faţă Cuvântului. Eu apreciez aceea. Dar există ceva ce Eu am împotriva ta şi aceea este că ţi-ai părăsit dragostea ta dintâi. Tu ţi-ai părăsit dragostea aceea pe care ai avut-o odată pentru acele adunări vechi de modă veche ale Duhului Sfânt şi ai început într-un fel să aluneci înapoi în acea care este formală, ai venit înăuntru cu: „Tatăl nostru…" Prostie. Vedeţi?

64 Toată aceste societăţi de aici şi cineva trebuie să vină afară cu o mare robă pe ei, ştiţi voi, să cânte în corul lor, ştiţi voi, şi vopsite peste tot, pe părul lor, şi de toate, şi o mulţime de farduri în jurul feţei lor; şi ele cântă ca şi eu nu ştiu ce…

Aici nu cu mult timp în urmă, dacă aceasta nu era adunarea lui Oral Roberts, eu sigur aş fi luat o grămadă afară. Am fost la Convenţia Oamenilor de Afaceri. În seara aceea eu urmam să vorbesc. Ele nu se puteau ţine acolo în hotel şi ei m-au luat la clădirea lui Oral Roberts. Şi când şedeam în studioul lui Oral, acolo erau o grămadă de copiii penticostali (Oh, bărbaţi şi femei tinere, şaisprezece, în vârstă de şaptesprezece ani, optsprezece) cu toţii stând acolo afară; aproape treizeci sau patruzeci din ei urmau să cânte o mică..., pentru mine a sunat ca un fel de uvertură de cineva despre care Becky vorbea, Tschaikowski, sau unele din acele feluri de uverturi ca acelea. Eu nu ştiu,

unele din acele feluri de cântece clasice. Şi aici erau ei, fraţii urmau să strângă o jertfă în adunare şi fiecare din ei s-au dus înainte şi aveau un păhărel şi acţionau ca şi cum erau orbi şi toate glumele şi comportările pe care voi le-aţi auzit vreodată între băieţi şi fete, vorbind despre orice. Şi acele fete aveau destulă vopsea pe ele, încât aproape puteau vopsi clădirea lui Oral. Şi acolo erau ei în felul acela, şi se numeau penticostali. Vedeţi? Ei şi-au pierdut dragostea dintâi.

65 Eu sigur merg cu David DuPlessis la: „Dumnezeu nu are nepoţi." Nu, domnule. Noi avem nepoţi metodişti, noi avem nepoţi baptişti, noi avem nepoţi penticostali, dar Dumnezeu nu are nici unul. El are fii şi fiice. Voi nu puteţi intra pe urmele mamei sau a tăticului vostru pentru că ei au fost un bărbat şi o femeie bună. Voi trebuie să plătiţi acelaşi preţ pe care l-au plătit şi ei. Voi trebuie să fiţi născuţi întocmai cum ei au fost. [Fratele Branham bate de patru ori pe amvon.] Dumnezeu nu are nepoţi. Voi sunteţi fii sau fiice, dar nicidecum nepoţi; acela-i un lucru sigur.

66 M-am dus la o adunare acolo, la o biserică frumoasă, Adunarea Penticostală. Băiete, tu s-ar cuveni să vezi pe acele femei răvăşite când m-au văzut intrând, cu acel păr tuns scurt şi acele hăinuţe pe jumătate, vechi, mulate pe corp, în acel fel. Femei penticostale, îmbrăcate foarte sexy, ştiţi voi cum.

Voi va trebui să răspundeţi pentru aceasta în ziua judecăţii. Voi veţi fi vinovate de comitere de adulter. Isus a zis: „Orişicine se uită la o femeie ca să poftească după ea, a comis adulter deja în inima lui." Şi dacă voi vă prezentaţi înşivă înaintea unui bărbat în felul acela, cine este vinovat, tu, sau bărbatul? Hai, fiţi corecte. „Feriţi-vă de orice se pare rău." Vedeţi? Aşadar, acolo sunteţi.

67 Ce aţi făcut voi? V-aţi pierdut dragostea dintâi. Oh, voi nu-i mai puteţi duce la un colţ cu o tamburină şi să bată din palme. [Fratele Branham bate din palme de trei ori.] Şi să laude pe Dumnezeu. Oh, nu. Ei cântă ceva clasic, cu o grămadă de robe în jurul lor. Vedeţi, ei şi-au pierdut dragostea dintâi. Aceasta era problema cu Biserica dintâi. Vedeţi?

Ei pur şi simplu vor să acţioneze ca lumea. Ei trebuie să se îmbrace ca lumea, să arate ca lumea, să acţioneze ca lumea şi să aibă starul lor de televiziune, voi ştiţi; ei pur şi simplu nu se pot ţinea de la a nu-l vedea. „Noi iubim pe Suzy" sau altceva, voi ştiţi; ei pur şi simplu trebuie s-o vadă. Ei vor sta acasă, lipsind de la adunarea de rugăciune şi orice altceva, ca să vadă aceea. Dacă ei nu, ei îi dau pastorului lor un strigăt bun, să-i lase afară la timp până ce acel program apare, aşa ca ei să poată ajunge acasă ca să-l vadă. Dragoste de lume mai multă decât dragoste de Dumnezeu.

Oh, sunt prea formali, ele nu mai pot zice nici un „Amin." Doamne, asta le-ar crăpa fardurile de pe faţă. Vedeţi? Ei nu au aceasta. Nu. Aceştia sunt penticostalii. Aceia nu sunt baptiştii. Ei niciodată nu au avut asta de la început, prezbiterienii. Eu vorbesc despre penticostali. Este corect. Eu ştiu că aceasta este dezgustător de grozav, frate, dar noi vrem o naştere din acest lucru: trebuie să muriţi înainte ca să aveţi naştere. Vedeţi? Acesta-i adevărul. Dar acolo sunteţi, v-aţi părăsit dragostea dintâi.

68 Dacă Dumnezeu are ceva împotriva acestor biserici, El are aceasta problemă. „Deoarece tu ţi-ai părăsit dragostea dintâi, Eu am aceasta împotriva ta. Eu am ceva împotriva ta: aceea este nemulţumirea Mea. Tu ai avut un timp grozav odată, dar tu ai lăsat lumea să înceapă să se strecoare înăuntru şi tu a trebuit să acţionezi puţin formal. Tu încă ţii Numele Meu şi tu încă continui să faci lucrările care sunt corecte, tu ai o mulţime de răbdare şi aşa mai departe şi te-ai ostenit… Tu eşti ca un catâr, tu doar te-ai ostenit şi ai lucrat." Vai, vai, vai!

Vedeţi, tu ai părăsit harul şi credinţa şi puterea ca să le schimbi pe acestea cu trudă şi lucrări. „Păi, eu îţi spun, Frate Branham, eu ajut pe fiecare femeie văduvă pe care pot." Ei bine, acela-i un lucru bun; eu te apreciez pentru aceea. Dar unde este acea dragoste dintâi pe care tu ai avut-o odată? Vedeţi? Unde este acea bucurie pe care obişnuiai să o ai? Aşa cum David a strigat odată: „Oh Doamne, restituie-mi bucuria salvării mele." Unde sunt toate acele adunări de rugăciune de noapte şi lacrimile de pe obrajii voştri? Dumnezeule! Biblia le este prăfuită chiar şi are pânză de păianjen pe ea. Voi citiţi vechi poveşti de dragoste şi lucruri despre ştiri, şi alte lucruri care nu s-ar cuveni să fie măcar permise să fie publicate, ci să fie puse afară într-un bidon de gunoi, dar noi, oamenii penticostali le luăm şi ne fălim cu ele, ca o grămadă de muşte cu un gunoi. Este corect.

Oh, milă! Iată de ce anume avem nevoie, înapoi la dragostea dintâi! Înapoi la Cincizecime! Eu mai bine mă îndepărtez de acolo. În ordine, dar voi o înţelegeţi: „Părăsind acea dragoste dintâi…”

69 Al 4-lea verset, al 5-lea verset acum, o avertizare, al 5-lea verset, o avertizare: „Aminteşte-ţi şi pocăieşte-te.” Vedeţi?

> *Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut…* [De unde ai venit? Tu ai căzut de la Cincizecime unde eşti acum, decăzut]*… şi pocăieşte-te, şi fă faptele tale dintâi;…* [mergeţi înapoi la Cincizecime, din nou]*… sau altfel Eu voi veni la tine repede şi voi lua sfeşnicul din a l-u-i…* [Vedeţi cum este aceasta, voi nu?]*… locul lui, dacă nu te pocăieşti.*

Cu alte cuvinte, dacă tu ai un pastor umplut de Dumnezeu cu Duhul Sfânt şi încerci să-l ţii sub degetul tău, zici: „Păi, dacă el zice ceva despre noi că avem un cor îmbrăcat cu robe, dacă zice ceva despre noi că purtăm farduri, noi doar îl vom excomunica.” Nu-ţi face griji; Dumnezeu o va face înainte ca tu să faci vreo schimbare. El va merge afară şi va predica pietrelor de pe stradă înainte ca el să compromită cu acel fel de lucru. Voi trebuie să aveţi un păstor care vă spune într-adevăr adevărul, voi s-ar cuveni să-l onoraţi pe Dumnezeu şi să staţi în Duhul şi să vă închinaţi lui Dumnezeu, dându-vă seama că voi veţi fi pierduţi dacă nu o faceţi. Vedeţi?

70 Dar oamenii trăiesc astăzi ca şi cum ei vor să... acesta este singurul lucru care era acolo: „Trăiţi aici pe pământ, asta-i tot.” Voi nu vă daţi seama că aveţi un suflet care va pleca de aici şi să se ducă altundeva. Şi voi vă pecetluiţi destinaţia voastră chiar aici, felul cum voi trăiţi şi felul în care îl faceţi, ţinând invidia şi egoismul şi de toate şi apoi mai şi alergaţi la Biserică. Oh, milă! Pfffiiiuu! Ruşine să vă fie.

Voi aduceţi un reproş asupra cauzei lui Cristos. Asta nu este corect. Nu noi facem asta? Nu contrabandiştii rănesc Biserica. Nu ei sunt aceia. Nu prostituata este cea care răneşte Biserica. Ci acei oamenii care pretind a fi creştini sunt cei care rănesc Biserica. Noi ştim ce este contrabandistul, ştim ce este prostituata. Dar când surorile noastre se îmbracă ca prostituatele, aceea-i diferit, aceea-i ceea ce răneşte Biserica. Când bărbatul bea ca şi un contrabandist, păi, atunci, aceea-i ceea ce răneşte biserica. Ei pretind a fi creştini şi apoi fac ce fac. Oamenii se uită după tine a cărui nume… „Lăsaţi ca oricine care rosteşte Numele lui Isus să se depărteze de păcat.” Vedeţi? Depărtaţi-vă de ele.

Oh, noi suntem prea scurţi, fraţilor. Eu, voi, toţi din noi, noi suntem scunzi în ceea ce Cristos vrea să fim. Şi chiar aici, în această zi, acesta este timpul să punem deoparte orice păcat care ne înconjoară aşa de lesne şi să alergăm cu răbdare cursa care stă înaintea noastră. Predicatori, este corect, fraţilor [cuvinte neclare.] Asta-i exact corect.

71 Adu-ţi aminte şi pocăieşte-te, sau Eu voi muta lumina stelei din locul ei. Care este locul ei? În Biserică. „Dar dacă tu nu te pocăieşti şi să mergi înapoi unde tu erai la locul dintâi, Eu voi lua păstorul chiar de la voi şi îl mut din locul lui. Eu îl voi pune altundeva unde Eu îmi voi reflecta Lumina Mea care va străluci.” Oh, nu era aceea solemn?

Acesta este timpul ca Bisericile să se pocăiască. Este timpul ca Cincizecimea să scoată o mulţime de şcolari mici lustruiţi din amvoane, şi să ţină predicatorii de modă veche pe acolo care vă vor spune adevărul, nu să vă bată pe umăr în jur, şi să folosească biserica pentru un tichet de masă, salarii mari, şi ceva în felul acela, şi psihologie, şi câteva curse de cai, şi supeuri şi orice altceva. Este timpul să venim înapoi la Evanghelie! Mie nu-mi pasă cât de puţini sunteţi. „Unde doi sau trei sunt adunaţi, Eu voi fi în mijlocul lor.”

„Pocăieşte-te, dacă nu Eu vin şi mut sfeşnicul; îl trimit departe, în altă parte, ca să strălucească lumina lui.”

72 Acum, al 6-lea verset. Acum, aici este unde noi vom avea problema cu el. Acum, dacă nu te pocăieşti, Eu voi veni şi voi muta păstorul vostru departe.

> *Însă tu ai aceasta…*

Acum, amintiţi-vă. Oh, să nu o pierdeţi acum. Asta urmează să încuie restul din aceasta împreună aproape în jos până la această epocă în care noi suntem acum. Întâi, se simte fiecare bine? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Sunteţi voi într-o grabă? [Adunarea răspunde: „Nu.”] În ordine, acum. În ordine, atunci suportaţi încă puţin. [Un frate în adunare zice: „Stai toată noaptea.”] Îţi mulţumesc.

Însă tu ai aceasta… [Ei au avut ceva atunci, nu aveau ei?]*… că tu urăşti faptele Nicolaiţilor, pe care şi Eu le urăsc.*

Tu urăşti aceste fapte ale Nicolaiţilor. Şezând astăzi sus acolo în studiu, eu am scris ceva aici asupra aceleia; eu vreau ca voi să ascultaţi atenţi acum. Sunt câteva pagini aici. Al 6-lea verset, laude şi înţelegere. Acela-i Dumnezeu şi Biserica de acord asupra unui lucru, că ei urăsc faptele nicolaiţilor. Adevărata viţă, viţa adevărată, adevărata Biserică aflată în această epocă Efesiană…

73 Acum, amintiţi-vă, fiecare biserică are formalităţile ei şi fiecare biserică are spiritualităţile ei. Aceia sunt gemenii care sunt născuţi în fiecare trezire şi trăiesc în fiecare biserică. Ei au început chiar din această epocă, şi au sfârşit-o sus în această epocă. Şi în final, formalităţile au preluat în epoca Tiatira şi Luther a tras-o înapoi din nou. Şi acum, ea se leagănă drept înapoi din nou. Puteţi voi vedea acea religie formală? Nu există nici o diferenţă între aceea şi catolicism. Ea este tot acelaşi lucru. Fiecare organizaţie este denaturată chiar în ea. Dumnezeu niciodată nu şi-a organizat Biserica Lui. Aceea-i exact ceea ce ei au încercat să facă aici. Şi voi priviţi şi vedeţi acum dacă aceea nu este corect, doar arătaţi cât de blestemată este o organizaţie. Ea era străină faţă de noua biserică, Biserica Noului Testament. Vedeţi?

74 *Însă tu ai asta, că tu urăşti faptele Nicolaiţilor, pe care şi Eu le urăsc.*

Viţa adevărată a urât faptele formale ale nicolaiţilor. Tot aşa a făcut Dumnezeu. Ce erau fapte în Biserica Efes, în Biserica Efesiană, a devenit o doctrină în Biserica Pergam. În Efes, prima biserică, ea era o faptă, în următoarea biserică, ea a devenit o învăţătură. O puteţi auzi? O înţelegeţi acum? Ea era o faptă în Efes, şi priviţi, chiar aici în Pergam a devenit o învăţătură. Ea a început aici doar într-o formă de copil. Acum, într-un minut vom afla ce era ea acum. Aici sunt lupii despre care vorbea Pavel: faptele Nicolaiţilor.

75 Acum, să rupem acel cuvânt şi să aflăm ceea ce noi avem înainte, încât să putem merge mai departe. Cuvântul „Nicolaiţi" este un fel de lucru străin pentru mine. Eu am fiecare lexicon grecesc pe care l-am putut găsi. „Nicolait" vine de la cuvântul Nico, N-i-c-o (Aşteptaţi, eu cred că l-am scris aici.) N-i-c-o, Nico care înseamnă: „a birui sau a învinge." Nico-laiţi, a învinge sau a birui pe laici. Ce au încerat ei să facă aici era faptul că au încercat să ia biserica unde Dumnezeu a avut păstori, şi Duhul lui Dumnezeu se mişca prin daruri în Biserica viului Dumnezeu, şi ei au avut o învăţătură cu care ei urmau să înceapă să aibă câţiva preoţi şi episcopi, şi papi, şi aşa mai departe. Acel Dumnezeu a zis că urăşte aceea. El încă urăşte aceea astăzi. Nico-laiţi, (Nico, „a birui") sau "a învinge pe laici." Laicii este Biserica. Câţi ştiu că laicii este Biserica.

76 În ordine. „A învinge sau a birui, sau a lua locul laicilor…" Cu alte cuvinte, ia toate sacramentele, toată puterea de la biserică, şi o pune peste preoţi. „Lăsaţi ca adunarea să trăiască în felul în care ea vrea, dar preotul este cel sfânt." Au luat Duhul Sfânt de la oameni cu semnele şi minunile care îi urmau, şi le-au dat o preoţie sfântă. Au luat Duhul Sfânt şi l-au schimbat pentru o preoţie. Vedeţi voi ce era aceasta? Aceasta în final a devenit… În această biserică de aici aceasta era o faptă.

Şi în acest loc, ea devine o învăţătură; şi în Tiatira, ea a preluat... Şi când Luther a ieşit, el nu putea sta în felul acela; el s-a dus drept înapoi şi a preluat-o din nou. Episcopi, cardinali, arhiepiscopi. Cine în lume este astăzi capul Bisericii lui Dumnezeu [Fratele Branham bate de câteva ori pe amvon.] decât El Însuşi? Amin! Pfffiiuu! [Fratele Branham şuieră.] Acum, mă simt religios. Duhul Sfânt a fost trimis ca să stăpânească Biserica dar nu numai pe predicator ci peste întreaga adunare. Oh! Nu numai predicatorul este sfânt; aceasta este toată Biserica în care se află Duhul Sfânt. Şi în loc de aceea, în loc de a avea Duhul Sfânt să facă asta, ei au luat o mică hoştie şi un biscuit şi puţin vin şi au numit-o: „Sfânta Eucharistie" care, ar însemna: „Duhul Sfânt." Cum în lume poate un biscuit şi puţin vin să fie un duh? Acum, dacă acela-i felul, tu trebuie să citeşti Fapte 2 în acest mod: „Când ziua Cincizecimii a venit pe deplin, aici a venit un preot ro

77 man sus pe drum şi el a zis, 'Scoateţi limba,' şi el a pus hoştia pe ea; el a băut vinul, a zis, 'Tu ai Duhul Sfânt.'" Acum, acum, noi credem că aceea-i teribil. Aceasta este.

Acum, să mergem în jos, eu am fost ordinat într-o biserică baptistă. Să luăm baptiştii. Înţelegeţi? Metodiştii, ce facem noi? „Dacă tu vei mărturisi că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, tu eşti salvat." Diavolul crede că El este Fiul lui Dumnezeu şi tremură

la aceasta. Probabil crede asta mai mult decât cum o fac o grămadă de membrii de biserică. Diavolul crede acelaşi lucru şi tremură, deoarece el ştie că este osândit.

Acum, noi o luăm în forma metodistă. Atunci ei zic că Ioan nu a botezat, ci că el a stropit. A zis: „Acolo erau o mulţime de popândăi în ţară şi apa a venit în locuri. Şi avea o scoică cu care a lărgit o gaură de popândău.” Şi ei de fapt predică aceea. Şi a luat nişte apă în această scoică de popândău, sau această scoică din gaura de popândău şi a stropit oamenii. Păi, nonsens! Oh, frate!

78 Păi, noi o vom lua de aici: „Când ziua Cincizecimii a venit pe deplin, ei au fost toţi într-un loc într-un acord. Şi pastorul a venit jos şi a predicat o predică frumoasă şi a zis, 'Dă-mi mâna ta dreaptă de părtăşie şi noi îţi vom pune numele în carte.'” Aceea nu sună bine, nu-i aşa? Voi poate aveţi aceea. Voi nu puteţi lua aceea într-un almanah; ei ştiu mai bine decât aceea. Vechiul almanah al doamnelor este mai corect de cum ar fi aceea.

Păi, ce a cauzat aceea atunci? Aducerea nicolaiţilor într-o grămadă de oameni care să sucească Scripturile şi să facă o denominaţiune care nu-L mai pot lăsa pe Dumnezeu să se mişte înainte. Ea moare chiar acolo. Vedeţi? Şi El zice aici: „Tu eşti moartă. Tu ai un nume că trăieşti, dar eşti moartă.” Multe din ele sunt moarte şi nu ştiu asta.

79 Eu şi fratele meu pescuiam când eram băieţei, sus aici. Şi eu am prins o bătrână broască ţestoasă arţăgoasă şi i-am tăiat capul, luându-l afară (nu vroiam să mă prostesc cu acel lucru) şi l-am aruncat sus pe mal acolo. Şi frăţiorul meu a venit de-a lungul şi a zis: „Ce ai prins cu puţin timp în urmă?”

Am zis: „O broască ţestoasă.”

A zis: „Ce i-ai făcut?”

Eu am zis: „Acolo, şade acolo iar capul ei este sus acolo.”

Şi el s-a dus sus acolo. Şi a zis: „Este moartă?”

Am zis: „Sigur, i-am separat capul de trup, astfel trebuie să fie moartă. ”

Astfel, el a ridicat un băţ şi a început să atingă în jos ca să arunce acel cap al broaştei ţestoase, înapoi în râu sau în pârâu. Şi când a făcut-o, bătrâna broască ţestoasă a înhăţat băţul. Voi ştiţi, ele vă vor muşca cam o oră sau două. El a sărit înapoi; a zis: „Hei ! Eu am crezut că tu ai zis că este moartă.”

Am zis: „Este, păi, dar nu o ştie.”

Astfel, acela-i felul cum sunt o mulţime de oameni, morţi şi nu o ştiu. Nicolaiţi. Oh, vai. Oh! El a zis: „Tu urăşti aceea.” Luând tot [cuvinte neclare.] preoţi sfinţi, cardinali sfinţi, episcopi sfinţi.

80 Şi unii dintre voi penticostali ziceţi: „Marele supraveghetor. Lăsaţi-l să vină, supraveghetorul general, el vă va spune dacă puteţi avea serviciul de vindecare aici sau nu.” Dar Duhul Sfânt este Singurul care poate zice aceea să fie sau nu; acela-i Cuvântul etern al lui Dumnezeu. Aleluia!

„Păi, Frate Branham, noi credem că Biblia învaţă în Numele lui Isus, dar supraveghetorul general a zis că dacă noi am începe aceea în biserica noastră, el ne va da afară.” Mergi frate înainte! Este corect. Aş vrea mai degrabă să fiu aruncat aici decât să fiu aruncat afară acolo. De aceea, dacă tu iei ceva de aici, tu vei fi dat afară acolo, oricum, astfel tu ai putea tot aşa de bine să fi aruncat afară aici. Dacă el te dă afară aici, tu vei fi aruncat înăuntru acolo. Aşa că, acela-i acelaşi lucru, astfel stai drept cu asta.

Noi vrem să fim corecţi. Oh, vai, acesta-i un lucru serios, frate. Noi trebuie să avem acest lucru corect. Noi niciodată nu vom fi în stare să avem o biserică până ce Dumnezeu ia o temelie ca s-o aşeze peste aceasta. El niciodată nu va zidi Biserica Lui pe o grămadă de prostie. El trebuie să vină la Cuvântul Lui, sau El nu va veni deloc: drept la Cuvântul Lui.

81 Cineva, nu cu mult timp în urmă, sus acolo, a zis: „Frate Branham vino la Chataqua.” Câţi aţi fost la Chataqua? (Păi, doar priviţi aici, a treia parte din biserică sau mai mulţi au fost la Chataqua.) Acum, acel om s-a dus sus acolo în acea după-amiază şi voi l-aţi ascultat, neştiind că eu ştiam despre aceasta. Dumnezeu putea să-mi descopere în cameră ce ziceau ei acolo, şi voi ştiţi, El a făcut-o. A venit sus acolo şi a zis: „Acum, Fratele Branham, oh, el este un slujitor al Domnului. Când Duhul este peste el, el este profetul uns; el sigur ştie. Dumnezeu i-a spus ce este şi ce urmează să fie. Dar să nu

ascultaţi de teologia lui."

Ce idee rea. Cum poate un om să zică aşa ceva. Păi, dacă voi nu ştiţi să separaţi fasolea de cafea, voi aţi ştii mult mai bine decât aceea. Câţi din voi pot vreodată să gândească un astfel de lucru ca acela? „De ce?" Păi, însăşi adevăratul cuvânt „profet" înseamnă „un discernător divin al Cuvântului." Cum puteţi? Cuvântul Domnului vine la profeţi. Eu niciodată nu am zis că sunt unul, dar ei au zis că eu sunt un profet real. Da, acolo sunteţi. Vedeţi?

82 Cum oamenii… Ţin o mică învăţătură a bisericii undeva, deoarece organizaţia lor nu ar fi de acord cu aceasta, vânzând dreptul vostru de naştere pentru o ciorbă mizerabilă de linte. Esaule, măi, făţarnic mizerabil. Este corect. Îţi vinzi dreptul tău de naştere pentru o ciorbă mizerabilă de linte, pentru o denominaţiune mizerabilă, o organizaţie mizerabilă pe care Dumnezeu o urăşte. Dar amintiţi-vă, că voi ziceţi: „Organizaţia?" Dumnezeu o urăşte. Acesta-i lucrul care a separat fraţii şi i-a rupt. Există o mulţime de metodişti, baptişti şi prezbiterieni în seara aceasta la care le-ar place să aibă părtăşie în jurul mesei lui Dumnezeu. Dar dacă ei o fac, ar fi daţi afară înainte ca să înceapă măcar o dată. Asta-i exact corect.

„Mama a aparţinut de ea," iar ei sunt un nepot chiar de la început. Oh, Doamne! Mie nu îmi pasă la ce a aparţinut mama ta. Mama ta a trăit în toată lumina pe care a avut-o în ziua ei; dar voi trăiţi într-o altă zi.

83 Ştiinţa a dovedit odată, cam cu trei sute de ani în urmă, prin rotirea unei mingi în jurul globului, a zis: „Dacă vreun vehicul s-ar mişca vreodată cu viteza teribilă de treizeci de mile pe oră, gravitaţia l-ar ridica de pe pământ şi l-ar duce afară în spaţiu." Voi credeţi că ştiinţa de azi crede aceea? Ei aleargă o mie nouă sute de mile pe oră. Ei nu se uită înapoi să vadă ce au zis aceia; ei se uită înapoi să vadă ce pot vedea privind înainte.

Dar biserica întotdeauna vrea să se uite înapoi şi să vadă ce anume a zis Wesley, ce a zis Moody, ce a zis Sankey. Dar „Toate lucrurile sunt posibile celor ce cred." Să privim înainte. Singurul lucru în Biblie unde a privit înapoi… Voi ştiţi ce fel de animal se uită întotdeauna înapoi. Cea mai inferioară viaţă care există. Câţi ştiu ce viaţă inferioară care se mişcă există? O broască. O broască este viaţa cea mai inferioară care există, iar omul este cea mai înaltă viaţă care există. Şi o broască priveşte înapoi. Mie nu îmi place acel fel de viaţă, veche, inferioară. Eu vreau să privesc înainte, crezând, încrezător, umblând în lumină aşa cum El este în lumină [„Amin"], aşa cum El străluceşte lumina.

84 O dată, jos în Kentucky, aveam o adunare. Un ins bătrân a venit afară, şi a zis: „Oh, eu nu cred în acea vindecare."

Şi eu am zis: „Păi, asta-i în ordine. Tu eşti un american."

A zis: „Eu nu cred nimic numai dacă o văd."

Şi am zis: „Păi, asta-i în ordine."

El a zis: „Acum, eu nu am nimic împotriva ta, dar eu nu cred ceea ce zici."

Am zis: „Acela-i propriul tău privilegiu ca american; tu nu trebuie să crezi."

A zis: „Acum, eu niciodată nu accept nimic, numai dacă o pot vedea clar." Aha-aha!

Am zis: „Păi, aceea-i bine; tu trebuie că eşti din Missouri."

A zis: „Nu. Eu sunt un Kentuckyan." Vedeţi?

„Nu sună prea bine pentru un Kentuckyan, dar oricum, dacă acela-i felul cum gândeşti, tu mergi înainte." Şi am zis: „Cum mergi acasă?"

Şi el a zis: „Merg peste deal. Eu trăiesc acolo… Voia să meargă acolo cu mine." Om minunat, a zis: „Mergi cu mine acasă, stai toată noaptea, Frate Branham."

Am zis: „Aş dori să pot, frate. Dar, eu merg aici la unchiul meu." Am zis: „Tu trebuie să parcurgi călare acolo?"

„Nu. Eu trebuie să merg peste deal sus acolo, sus pe această cale şi în jos pe o cale." Tu ştii cum este aceasta jos acolo.

Şi am zis: „Păi, cum ajungi sus acolo?"

El a zis: „Eu merg sus pe cărarea de acolo."

„Păi, tu nu poţi să-ţi vezi mâna înaintea ta.” Am zis: „Cum ajungi sus acolo?”

A zis: „Am o lanternă.”

Şi am zis: „Păi, ce faci, aprinzi lanterna şi apoi umbli?”

El a zis: „Da, domnule.”

Am zis: „Când aprinzi acea lanternă, poţi tu să o ţii sus în felul acela? Mi-ar place să văd casa ta.”

El a zis: „Tu nu o poţi vedea.”

Am zis: „Atunci, cum ajungi acolo?”

„Oh, eu doar aprind lumina; şi aşa cum eu umblu, eu doar umblu în lumină.”

Am zis: „Asta este.” Amin. Aceea este aşa? Am zis: „Doar umblu în lumină.”

85 Doar continuaţi să umblaţi. Nu vă opriţi, voi nu veţi ajunge nicăieri. Dacă aţi fost salvaţi, umblaţi spre sfinţire. Voi ziceţi: „Cum ajungi acolo?” Doar continuaţi să umblaţi. „Este botezul Duhului Sfânt după sfinţire? Cum ajung la el.” Doar continuă să umbli în lumină. „Sunt semne, minuni şi miracole?” Doar continuaţi să umblaţi în lumină. Vedeţi? Doar continuaţi. De fiecare dată ce faceţi un pas, Lumina sare puţin înaintea voastră, deoarece El este întotdeauna înainte voastră. El nu împinge; El conduce. El este Lumina. Oh, eu sunt aşa de bucuros de aceea. Voi nu sunteţi? El este Lumina; în El nu există întuneric.

86 Tu ai urât faptele nicolaiţilor. Ele au devenit o învăţătură. Acum, să vedem ce Pavel… Acum, care este Biserica? Cine a întemeiat această Biserică acum? Pavel, Efes.

Să întoarcem înapoi la Fapte al 20-lea capitol, doar un minut, în Fapte al 20-lea capitol să vedem ce face Pavel. Credeţi că Pavel a fost un profet? [„Amin.”] Sigur că el a fost. Desigur, el a fost. Vă amintiţi viziunea din acea noapte de pe marea furtunoasă şi aşa mai departe? Acum, şi totul despre aceasta. Acum, al 20-lea capitol din Exod... sau din Fapte şi să începem cam de la al 20-lea capitol, şi ascultaţi atenţi acum aşa cum citim. Acum, acesta este Pavel, un profet, prevestind ce se va întâmpla.

Căci eu nu m-am sfiit să vă declar tot planul lui Dumnezeu.

Acel om binecuvântat! Oh, eu vreau să stau acolo în ziua aceea şi să privesc acea coroană de martir aşezată pe capul lui. Dacă există un astfel de lucru şi să pot plânge, atunci voi plânge. Eu voi striga, ca să-l văd pe Pavel:

Vedeţi pe sfântul Pavel, acel mare apostol,

Cu roba lui făcută strălucitoare şi curată.

Şi eu sunt sigur că acolo vor fi câţiva strigând,

Când noi toţi ajungem acolo. (Nu sunteţi bucuroşi?)

87 Acum: „ Eu nu m-am sfiit să vă declar tot planul lui Dumnezeu.”

Este asta corect? Acum, creştini, priviţi în partea aceasta; urmează să vă întreb ceva. Cine era cel care a poruncit oamenilor care au fost botezaţi într-un alt fel decât în Numele lui Isus Cristos, să vină şi să fie botezaţi încă o dată? [Adunarea strigă: „Pavel.”] El a predicat tot planul. Este asta corect? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Păi? Şi ce a făcut Pavel înăuntru, eu cred că era… Eu nu sunt sigur acum dacă acesta este Tesaloniceni, capitolul 1 cu versetul al 8-lea. „Dacă vreun înger din cer ar predica orice altă Evanghelie… Dacă un înger vine jos din cer şi ar predica orice altă Evanghelie decât aceasta (aceea de a porunci omului ca să fie botezat din nou în Numele lui Isus Cristos şi Evanghelia pe care Pavel a predicat-o). Dacă un înger din cer (Nu un episcop, un cardinal, sau supraveghetor general, sau un pastor, sau ceva)… Dacă un î-n-g-e-r vine jos din cer şi predică o altă Evanghelie decât aceasta să fie blestemat.” Este corect. Este asta corect? Ce a zis el, aceea se află în Galateni 1:8. Doar s-a întâmplat să mă gândesc la aceea. În ordine, Galateni 1:8, dacă vreţi să notaţi, să vedeţi ce a zis Pavel.

88 Acum, el zice aici… Acum, al 27-lea verset, cred că al 27-lea verset.

Căci eu nu m-am sfiit să vă declar tot planul lui Dumnezeu.

Acum, ascultaţi ce spune asta deoarece este o profeţie.

Luaţi seama la voi înşivă, şi la toată turma peste care Duhul Sfânt v-a

făcut supraveghetori, să hrăniţi Biserica lui Dumnezeu, pe care El a câştigat-o cu propriul Lui Sânge.

Cine a câştigat-o? Al cui sânge era acela? Biblia a zis că era Sângele lui Dumnezeu. „Dumnezeu cu propriul Lui Sânge…" Este asta corect?

Hrăniţi Biserica lui Dumnezeu pe care El a câştigat-o cu propriul Lui Sânge.

Biblia a zis că noi suntem salvaţi prin Sângele lui Dumnezeu. Aţi ştiut aceea? Desigur. El o face. În ordine.

El a cumpărat-o cu Propriul Lui Sânge.

Căci eu ştiu, căci după plecarea mea vor intra printre voi lupi răpitori, care nu vor cruţa turma.

De asemenea din ai voştri proprii,… [Priviţi, acel om putea privi în jos la aceea şi să vadă acel lucru venind.]*… din ai voştri proprii se vor ridica bărbaţi, vorbind lucruri stricăcioase ca să atragă ucenicii de partea lor.*

89 [Loc gol pe bandă.] Ani mai târziu aşa cum el… [Loc gol pe bandă.] Sau o grămadă de oameni care vor să facă o organizaţie şi să ia sacramentele şi Duhul Sfânt de la Biserică, şi au pus în ea episcopi şi papi şi preoţi. Ei vor fi sfinţi, şi adunarea va trăi în orice fel vor ei. Şi ei îşi vor plăti preoţii lor şi el se va ruga pentru ei ca să-i scoată din iad şi orice în felul acela. Şi acesta-i un nicolait. Dumnezeu a zis: „Eu urăsc aceea." Acum, ascultaţi.

Lăsaţi-mă să văd şi voi ziceţi: „Dumnezeu a zis că El o urăşte?"

Acum, să vedem dacă El a făcut-o.

Dar tu ai asta, că tu urăşti faptele Nicolaiţilor, pe care şi Eu le urăsc.

Dumnezeu urăşte organizaţia. Este corect. Acum, voi vedeţi cu exactitate ceea ce El urmează să facă, şi voi vedeţi ceea ce ei au făcut. Acum, priviţi în jos de-a lungul Bisericilor, dacă ei nu au făcut aceea. El urăşte organizaţia.

Cel care are o ureche să asculte ce zice Duhul către Biserici.

90 Acum, lupii despre care a vorbit Pavel au devenit nicolaiţi. Ei au încercat să formeze o preoţime ca preoţimea Leviţilor, care a fost străină învăţăturii Noului Testament. Amin. Cuvântul Nico, cuvântul grecesc „Nico" înseamnă „a învinge, a birui." A birui pe cine? Laicii, Duhul Sfânt. Au scos din Biserică învierea Domnului Isus cu semnele şi minunile printre credincioşi şi au pus înăuntru oameni votaţi ca să fie papă, ori cardinali sau un supraveghetor. Încercând să ia Duhul Sfânt de la laici, ca să poată da o poruncă, numită „porunca sfântă a omului", aşezându-le peste laici; nu să-i cheme doar pastori care înseamnă „păstori," ci „părinte," de care Isus a zis: „Să nu chemaţi pe nimeni părinte pe acest pământ." Vedeţi acel lucru rău? Şi ce mai putem face noi?

91 Oh, dacă noi am putea să ne oprim. Aş fi dorit ca noi să nu avem toate aceste nopţi în grabă în felul acesta. Mi-ar place să vorbesc mâine seară despre capitolul al 12, [17-ed.] din Apocalipsa şi să vă arăt că acea bătrână prostituată femei care şade sus acolo, curva. Şi ea, motivul că ea era, era deoarece ea a comis adultere cu Dumnezeu, şi s-a chemat pe sine o văduvă şi de asemenea ea era o mamă a curvelor. Este asta corect? Acum, noi ştim că era Roma, deoarece ea şedea pe şapte dealuri şi totul doar exact, şi oamenii în ea, şi ea era numărul fiarei şi aşa mai departe. Noi toţi ştim aceea din învăţăturile precedente cine era ea. Dar lucrul trist despre aceasta, ea era mama curvelor. Acesta este începutul ei chiar aici, a început în Roma ca o grămadă de creştini, aşa numiţi creştini.

92 Ascultaţi! Dumnezeule ajută-mă să o fac real. O grămada de creştini într-o biserică ca aceasta, ei au devenit formali şi indiferenţi, şi s-au depărtat şi s-au aşezat sus ca o organizaţie. Şi atunci au unit aceea cu statul în Epocile Întunecoase, şi statul şi biserica au devenit ce? Biserică creştină, ea s-a numit „Biserica catolică sfântă." (Cuvântul „catolic" este cuvântul care înseamnă „universal"), marea biserică catolică universală. Şi au numit pe oamenii care au vorbit în limbi şi au strigat şi au vindecat bolnavi, şi aşa mai departe, eretici. Şi în final au făcut-o atât de constrâns încât oricine care era prins închinându-se în acel fel, era aruncat în vizuina leilor. Dacă ei nu acceptau catolicismul. Aceea s-a dus în toate aceste sute de ani înapoi acolo la acea persecuţie. Dar Biserica aceea nu a murit. Voi nu o puteţi ucide. Dumnezeu a zis că ea va trăi până la sfârşit iar

El îi va da cununa vieţii! Au venit de-a lungul prin aceste epoci de persecuţie.

93 Atunci a venit Martin Luther ca să continue epoca, şi el a tras biserica afară sub justificare. Ce s-a întâmplat când Luther a murit? Ei au organizat-o, au format o biserică Lutherană; ei au o doctrină. Când au organizat-o, ce au făcut ei? Ea dat o naştere drept înapoi în romanism din nou. Exact corect.

Apoi Duhul Sfânt s-a mişcat din aceea şi Wesley l-a văzut. Şi Wesley şi Whitfield, şi George Whitfield, şi mulţi din ceilalţi, şi Asbury. Mulţi din ei au fost mari trezitori. Ei au salvat lumea în ziua aceea. Ei au avut o trezire în acea epocă Filadelfiană care a salvat Anglia şi Statele Unite. Ei au avut adunări unde ei au fost daţi afară şi numiţi fanatici sfinţi. Voi metodişti aţi făcut aceea. Ei au căzut pe podea sub Puterea lui Dumnezeu, şi aruncau apă pe faţa lor şi i-au ventilat. Este corect. Şi ei s-au smucit aşa de tare sub aceasta, până ce au zis că: „ei au smucituri.” Oamenii se smuceau şi se scuturau sub puterea Duhului Sfânt. Aceea este istoria metodistă. De acolo au venit The Quakers şi aşa mai departe, care… Acum, ei au organizat-o!

94 Ei au făcut-o metodistă, metodiştii primitivi, şi acest fel de metodişti şi acel fel de metodişti, până când a ajuns atât de josnic încât oamenii metodişti vor să scoată cuvântul „sânge” din cărţile lor de cântece!

Aici seara trecută, sau un program de televiziune (fratele meu m-a chemat) ei au avut un pastor chiar aici în Indiana, care învăţa rock and roll în biserică. „Aceasta este o ruşine că noi am omis să vedem această artă minunată care pătrunde în biserică.”

Aceea-i de la diavol iar acel om este un profet fals! Corect. Nu vreau să rănesc simţămintele voastre, dar, frate, acesta este adevărul lui Dumnezeu. [Fratele Branham bate de trei ori pe Biblia de pe amvon.] Eu v-aş supăra mai degrabă puţin în acest fel şi v-aş face să studiaţi Scriptura, poate ajungeţi corecţi cu Dumnezeu, decât să fiţi pierduţi la sfârşit. Voi poate nu mă plăceţi acum, dar într-o zi vă veţi pune braţul în jurul meu, zicând: „Frate Branham acela este adevărul.” Aici este aceasta chiar aici. Ei merg în aceea. Aceea-i unde ei … Asta-i chiar acolo. Biblia a zis că ei vor face aceea.

95 Apoi de la Wesley, dacă Wesley a făcut aceea, apoi înainte vin penticostalii. Şi ei au avut restituirea darurilor, au început vorbirea în limbi, botezul Duhului Sfânt.

Doar ca un bob de grâu care iasă din pământ. Primul lucru, el putrezeşte. Produce câteva lamele. Apoi voi aveţi un câmp de porumb. Voi vedeţi? Frunzele cresc în sus şi fac o floare. Aceste prime... erau lutheranii. Floarea, ce era ea? Metodiştii; polenul, dragostea frăţească, evanghelizarea, polenul în altele.

Păi, chiar natura confirmă aceste Epoci ale Bisericilor. Metodiştii ieşind din haos… Sau, vreau să zic lutheranii venind afară din haos. Metodiştii descotorosindu-se de dragostea lor frăţească, de ziua evanghelizării, de ziua misionară. Cea mai măreaţă zi misionară pe care lumea a cunoscut-o vreodată a fost perioada metodistă. Este corect? Descotorosindu-se de polenul ei.

96 Ce s-a întâmplat acolo? Din aceea, polenul a venit într-un spic de grâu, penticostalii, un grâu, întocmai acelaşi lucru din care s-a dus. Nu o frunză, nu o floare, ci un bob. Şi acum, penticostalii că au avut paraziţi peste tot acel bob până ce voi cu greu aţi putea vedea grâul. Acesta-i timpul de curăţire! Ce au făcut ei? Au făcut acelaşi lucru care l-au făcut metodiştii. Unul a organizat din ei o grămadă, a zis: „Noi suntem Adunarea lui Dumnezeu.” Ceilalţi: „Noi suntem Penticostalii Sfinţenişti.” Altul: „Noi suntem unitarienii ”; „Noi suntem duotarienii.” Şi există aşa de multe din acestea, şi aşa de multe din acelea (vai), călărind o cămilă cu o cocoaşă, cu două cocoaşe, cu trei cocoaşe, de toate. Oh, există şaizeci, sau treizeci, sau patruzeci de organizaţii diferite din ele.

97 Ce fac ei? Le-au aruncat drept în romanism din nou, botezaţi în botezul bisericii romano-catolice. Am cerut oricărui penticostal să-mi arate unde cineva în Biblie a fost vreodată botezat în numele de Tată, Fiu, Duh Sfânt. Am cerut oricărui episcop, cardinal, oricui învăţător, să-mi arate unde a fost aceasta făcută vreodată, vreodată în afară de Biserica-catolică. Apoi şi Luther l-a adus cu el. El a adus şi cathechismul şi altele de acolo. Metodiştii şi ei au continuat în acel fel. Penticostalilor s-ar cuveni să vă fie ruşine! Curăţiţi-vă! Veniţi înapoi la Cuvânt! Pocăiţi-vă, sau Dumnezeu va lua sfeşnicul de la voi, acea lumină pe care aţi avut-o. Amin! În ordine.

98 Au scos Duhul Sfânt ca să le mai fie Conducător şi le-au dat o „poruncă sfântă ” a

unui om pe care au pus-o peste laici. Şi să nu-i cheme pastori, păstori (Noi se presupune a fi numiţi pastori. „Pastori," înseamnă „păstori."); ci părinte, cardinal, arhiepiscop sau supraveghetor general. Dar cei adevăraţi au urât lucrul acesta şi Dumnezeu a aprobat-o în favoarea lor şi a zis: „Şi Eu o urăsc," deoarece El este presupus să fie Supraveghetorul General, Arhiepiscopul, Papa. Dar El lucrează cu fiecare individ. Nu cu o organizaţie, ci cu o persoană.

99 Acum, într-un mod straniu… Ascultaţi, aşa cum venim la încheiere. Noi doar avem cu un verset mai mult.

Noi, aici avem începutul dogmei catolicismului, succesiunea apostolică. Câţi cunosc aceea. Apostolic… Acum, catolicul zice că papa de azi este succesorul lui Petru: succesiunea apostolică. Nu există un astfel de lucru. Care este a voastră carnală, dorinţă sexuală… Care a fost ea cu Esau şi Iacob, amândoi erau născuţi de la un tată sfânt şi o mamă sfântă; şi unul din ei un creştin şi celălalt un drac? Cum putea fi aceea? Deoarece păcatul este păcat, şi sexul este sex. Dar Dumnezeu dă naşterea.

Dumnezeu ne-a ales de la întemeierea lumii. Aţi ştiut voi aceea? Aşteptaţi până ce ajungem la citirea despre aceşti istoricii, şi priviţi cum Irineus, cum că el dădea lui Dumnezeu laude pentru că l-a ales înainte de întemeierea lumii. Cum că sfântul Martin, toţi din aceştia dădeau laude Lui, laude lui Dumnezeu, au zis deoarece… Şi oamenii care vorbeau despre el, au zis că el a fost ales înainte de întemeierea lumii. Aceea-i Scriptura. Fraţii aceia erau aliniaţi cu Dumnezeu. Dar această veche biserică neagră a trecut prin o mie cinci sute de ani de Epoci Întunecoase, micşorând întregul lucru ca o lampă fumegând, umbrind lumina. „Dar va fi lumină în timpul de seară, zice Domnul."

100 Succesiunea apostolică, unul după altul, un papă… Şi el trebuia să fie într-o genealogie de papi înainte ca să poţi fi un papă. Oh, vai, vai! Aceea este o prostie. Aha! Laicii, nu sfântul şi neprihănitul, dar lăsau ca preoţii să se roage pentru ei şi să-i scoată din păcatele lor, iertându-le păcatele, plătind bani pentru mărturisire.

Protestanţii fac la fel. Ei încearcă să-l bată pe pastor pe spate, dar trăiesc ca restul lumii. Şi el nu ştie mai mult despre Dumnezeu decât cum el acţionează, lăsându-i să stea în biserica lui şi să-i numească membrii bisericii lui; şi lăsaţi-i să stea acolo, şi să declare că sunt salvaţi. Cât de dezamăgiţi vor fi în ziua aceea, dacă nu sunt născuţi din nou! Fără Duhul Sfânt ei sunt pierduţi: „Nici un om nu poate zice că Isus este Cristosul decât prin Duhul Sfânt."

101 Biserica adevărată din Efes nu a fost înşelată prin aceşti vorbitori lustruiţi intelectual. Ei au urât asta. Ei nu au fost înşelaţi. Biserica adevărată nu era înşelată. Descoperire falsă, aceşti inşi care au avut-o, s-au numit nicolaiţi, care nu au cooperat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Spuneţi-mi unde aţi văzut vreodată ceva ca, un preot în spovedanie, să se fi învăţat în Biblie aici?

Unde aţi văzut vreodată ca stropirea să fie învăţată în Biblie pentru iertarea păcatelor? Unde aţi văzut vreodată pe cineva botezat în numele de Tată, Fiu şi Duh Sfânt pentru iertarea păcatelor lor? Unde aţi văzut vreodată să le dea mâna dreaptă de părtăşie ca să-şi pună numele în cartea bisericii ? Unde aţi auzit voi vreodată toată această prostie? Ce este aceasta? Este o preoţime, sau un cler, aceia nu sunt întocmai cu Cuvântul, ci ei sunt nicolaiţi. Şi Dumnezeu a zis: „Eu i-am urât." Înapoi la Cuvânt! Oh, eu ştiu că aceea este tare, fraţilor, dar eu nu sunt răspunzător. Certaţi-vă cu El.

102 Ei au o descoperire falsă, nu Cuvântul, dar acesta a zis că ei sunt mincinoşi, apostoli falşi, profeţi falşi. Dar Biserica adevărată a continuat cu învăţăturile originale ale sfântului Pavel şi botezul Duhului Sfânt, cu semnele urmând şi confirmând Cuvântul pe care Pavel i-a învăţat. Amin! Arătaţi unde Dumnezeu va confirma cuvântul stropire. Arătaţi-mi unde Dumnezeu vreodată va confirma şi aduce vorbirea în limbi şi lucrurile mari, prin strângerea mâinii cu pastorul şi doar scriindu-vă numele vostru în carte; şi încă mestecaţi tutun, fumaţi, beţi, spuneţi minciuni, jucaţi cărţi, având o mică amuzare, mergând… Oh, milă! Aceea-i carnal, profeţi falşi; oh, prietenii mei. Da, domnule.

103 Calea lui Dumnezeu este sfinţenia! Să fie cunoscut fiecărui membru al Trupului lui Cristos: până când nu trăiţi o viaţă sfântă, Dumnezeu refuză jertfa voastră. Jertfa trebuie să fie oferită cu mâini sfinte. Aceasta este corect. Marele preot, înainte ca el să intre ca să ofere jertfa, el trebuia să fie sfânt, dedicat, uns, parfumat şi de toate, înainte ca el să poată să păşească în Prezenţa lui Dumnezeu ca să ofere jertfa. Este asta corect? Atunci cum puteţi voi merge afară aici şi să înşelaţi şi fura şi certa şi lupta cu vecinii

voştri şi orice altceva şi să vă comportaţi în felul cum o faceţi. Iar apoi veniţi înăuntru şi ziceţi: „Oh Doamne Dumnezeule! Laudă lui Isus! Aleluia.”

Oamenii zic: „I-am văzut că vorbesc în limbi.” Asta nu înseamnă că au Duhul Sfânt. „Îi auzim cum strigă.” Aceea încă nu înseamnă că au Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este Viaţa.

104 Biblia a zis: „Ploaia vine pe pământ adesea, ca să-l pregătească, să-l îmbrace, pentru care este pregătit pentru [Evrei 6] dar spinii şi mărăcinii care sunt aproape de respingere, a cărui sfârşit este să fie arşi.” Soarele străluceşte peste cei drepţi şi peste cei nedrepţi. Ploaia cade peste cei drepţi şi cei nedrepţi. Ploaia vine să facă recolta de grâu (am numi-o noi) şi fiecare buruiană care este pe câmp dacă grâul este însetat, atunci şi buruiana este însetată. Şi aceiaşi ploaie care udă grâul udă şi buruiana. Micuţul grâu vechi îşi ridică capul sus şi strigă: „Laudă Domnului! Aleluia! Aleluia! Eu sunt aşa de bucuros să am această ploaie.”

Micuţa buruiană veche va striga: „Slavă lui Dumnezeu! Laudă lui Dumnezeu! Aleluia! Eu sunt bucuros să am aceasta.”

„Dar prin roadele lor îi veţi cunoaşte.” Este corect. „Dar prin roadele lor îi veţi cunoaşte.”

105 Citim versetul al 7-lea şi apoi noi încheiem. Este ultimul din epoca Bisericii. Acum, noi vom întârzia cam cinci sau zece minute. Doar un minut acum.

> *Cel care are o ureche, să asculte ce zice Duhul către Biserici; celui care va birui Eu îi voi da să mănânce din Pomul Vieţii care este în mijlocul Paradisului lui Dumnezeu.*

Acum, priviţi, prieteni, aici este felul cum voi biruiţi. Întâi voi trebuie să biruiţi, apoi voi puteţi mânca acele fructe. Acesta-i biruitorul. Vă amintiţi învăţătura noastră de seara trecută? Ioan trebuia să ajungă în Duhul înainte ca el să vadă ceva. Şi cum de voi şedeţi, zicând: „Dacă el nu este baptist, eu nu merg să-l ascult?” „Dacă el nu este prezbiterian, eu nu merg să-l ascult.” „Dacă el nu învăţă întocmai exact ce biserica mea învaţă, el nu…” Oh, voi nu veţi birui. Voi nu aţi intrat în Duhul încă. Tu eşti tot afară din ordine.

Intraţi în Duhul. Ziceţi-i Lui: „Doamne Isuse, eu Te iubesc. Acum, descoperă-mi ceva care Tu vezi că am nevoie. Pur şi simplu dă-mi-o.” Atunci tu eşti în ordine. Este corect.

106 Observaţi, Biblia vorbeşte de trei ori în Geneza şi de trei ori în Apocalipsa despre Pomul Vieţii. Noi am avut aceea seara trecută. Vă reamintiţi de duminică, de ieri? Diavolul urăşte fiecare parte din Scriptură. Dar el urăşte cel mai mult Geneza şi Apocalipsa. El atacă Geneza din pricina autenticităţii ei, deoarece el vrea să facă pe oameni să creadă că ea nu era aşa: „Geneza nu a venit în felul în care Dumnezeu a zis că ei au făcut-o, căci altceva a cauzat această creaţiune şi lucruri.” El o atacă în acel fel. Şi el îndepărtează pe oameni de Apocalipsa, deoarece ea descoperă pe Isus ca fiind Dumnezeu şi pe el ca fiind diavolul iar el este osândit. Şi este descrisă slava Bisericii sfinţite care merge acasă la Dumnezeu şi osânda profetului fals şi toţi aceia care mint şi fac tot felul de lucruri, cum ei vor fi aruncaţi în lacul de foc. Nu este de mirare că el îi ţine departe de aceasta. Dar nu uitaţi că în amândouă locuri se vorbeşte despre Pomul Vieţii din Paradis.

107 Acum, să o luăm pe aceasta doar un minut. Şi acum, Pomul. Sfântul Ioan al 6-lea capitol, dacă vreţi notaţi, Isus a zis: „Eu sunt pâinea vieţii.” Acum, amintiţi-vă asta.

Acum, noi vom folosi aceşti doi stâlpi ca un simbol aici, chiar înainte să încheiem. Acum, la mâna mea dreaptă este pomul din grădină numit Pomul Vieţii. La mâna stângă este pomul din grădină care este chemat pomul cunoştinţei. Câţi ştiu că Biblia zice că era un Pom al vieţii şi un pom al cunoştinţei? Acum, omul urma să trăiască prin acest Pom al vieţii; fără să atingă pomul cunoştinţei. Este asta corect? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Şi prima dată când el l-a atins, el s-a separat pe sine de Creatorul lui. El a pierdut părtăşia lui cu Dumnezeu când a luat prima bucăţică din cunoştinţă. Acum, credeţi tare asta. Şi voi scrieţi-vă notiţele voastre, eu vă las timp, aşa ca voi să o pricepeţi, deoarece nu vreau ca voi să pierdeţi asta.

108 Isus, în sfântul Ioan 6… Ei au băut dintr-o fântână şi şi-au ridicat mâinile şi au pus-

o ca o batjocură; căci părinţii lor au băut din Stânca spirituală şi aşa mai departe. Dar El a zis: „Eu sunt Stânca care a fost în pustie."

Şi ei I-au zis: „Tu zici că erai înainte de Abraham dar Tu eşti om care nu are nici cincizeci de ani. Şi Tu zici că l-ai văzut pe Abraham? Noi ştim acum că Tu eşti un nebun. Tu eşti un drac." Vedeţi?

El a zis: „Înainte ca Abraham să fie, EU SUNT." EU SUNT era în tufiş cu Moise, tufişul arzător. EU SUNT. „Înainte ca Abraham să fie, EU SUNT." Nu „Eu am fost."

Acum către voi oamenii care ziceţi că zilele minunilor au trecut, ar trebui să citaţi acea Scriptură cam aşa: „Eu am fost cel măreţ care am fost." Înţelegeţi?

Nu „Eu am fost," sau „Eu voi fi " ci „EU SUNT" tot timpul prezent. El este Etern. Cuvântul „EU SUNT " este un etern - în toate epocile noastre, tot timpul celor şapte sfeşnice de aur, în fiecare Biserică în fiecare loc, în fiecare inimă. EU SUNT. EU SUNT. EU SUNT. Nu Eu am fost, sau Eu voi fi ci „Eu sunt chiar acum aşa cum am fost întotdeauna. EU SUNT, întotdeauna acelaşi."

109 Ei ziceau: „Dar părinţii noştri, noi nu Te cunoaştem. Noi ştim că eşti un drac." El le-a zis: „Părinţii voştri au mâncat mana în pustie timp de patruzeci de ani."

Isus a zis: „Şi ei sunt fiecare morţi." Este corect. „Ei sunt toţi morţi, dar EU… [Fratele Branham strigă.] Oooh! EU sunt Pâinea vieţii care vine de la Dumnezeu din Cer. Pâinea vieţii pe care dacă un om o mănâncă niciodată nu va muri."

Ei au zis: „Îşi va da Omul acesta trupul ca să-i fie mâncat? Acum, El este nebun, destul de sigur."

Pâinea vieţii a fost din Pomul Vieţii, de unde ei mâncau în grădina Edenului. El a fost Pomul Vieţii. Acum, dacă Pomul Vieţii era o Persoană, atunci pomul cunoştinţei era tot o persoană. Acum, voi spuneţi că şarpele nu are nici o sămânţă. Dacă viaţa vine prin bărbat, moartea vine prin femeie. În ordine. Ea a fost pomul morţii.

110 De îndată ce şarpele a pângărit-o, ea a zis: „Şarpele m-a amăgit." Este corect. Nu doar un şarpe. El era cel mai subtil dintre toate fiarele. El era între cimpanzeu şi om. Sămânţa unui animal nu se va încrucişa cu o femeie, nu ar face aceasta. Dar acest ins era… El era următoarea verigă la acesta. Şi Dumnezeu a pus un aşa blestem pe el, El l-a pus pe pântecele lui şi nu pe picioare. Şi a luat fiecare os din el şi l-a schimbat din orice era asemănător cu al unui om. Ştiinţa încearcă să-l dezgroape într-un câmp. Aceea este ascunsă în tainele lui Dumnezeu, în mijlocul Paradisului lui Dumnezeu. Acolo este descoperirea voastră.

111 Ea a născut primul ei fiu, care era Cain (Este asta corect?), fiul lui Satan, fiul lui Satan. Dacă ei nu sunt, de unde a venit răul acela? Din Adam, care era fiul lui Dumnezeu? A venit de la diavolul, tatăl lui. Şi el a ucis; cel dintâi ucigaş a fost diavolul, fiul diavolului.

Priviţi ce s-a întâmplat. După aceea, priviţi genealogia lui Cain. În jos prin acea generaţie care a urmat după Cain, fiecare erau oameni de știință și oameni renumiţi. Citiţi Biblia! Ei au zidit case, ei au lucrat cu metal şi ei erau științifici. Dar fiecare care a venit din Set (care Abel a murit, un simbol despre Isus, a murit. Şi Abel a murit, şi Set i-a luat locul lui. Moartea, înmormântarea şi învierea.), au venit din ţăranii lui umili, păstori au trecut prin aceea.

112 Acum, Isus a zis: „Părinţii voştri au mâncat mana în pustie şi ei sunt morţi. Dar Eu sunt Pâinea vieţii (Care pâine a vieţii? Din Eden.), căci omul poate să mănânce din această Pâine şi niciodată să nu moară." Acum, Dumnezeu a pus un înger în jurul acelui Pom al Vieţii ca să-l păzească, încât nimeni să nu-l poată atinge, numai dacă vor mânca din acel Pom şi să trăiască pentru totdeauna. Este asta corect? Deoarece ei trebuiau să continue cu acest pom şi să moară. Este asta corect? Căci atâta vreme cât ei au mâncat din acela ei au murit. Şi doar aşa de sigur cum voi muriţi, deoarece voi aţi mâncat din pomul acela al cunoştinţei…

Acum, să privim la pomul cunoştinţei. Priviţi ce a făcut el. Acum, să vedem ce a făcut. Primul lucru, păi, să vedem una pe care, el a inventat praful de puşcă. El a ucis tovarăşii noştri. Este corect, s-au ucis unul pe celălalt cu praful de puşcă, din cauza pomului cunoştinţei. Următorul lucru ce l-am făcut, păi, să vedem. Noi am inventat automobilul din cauza acelui pom al cunoştinţei. El ucide mai mulţi oameni de cum o

face praful de puşcă. Oh, da. Acum, noi avem bombe cu hidrogen. Dumnezeu nu distruge nimic. Omul s-a distrus pe sine prin cunoştinţa lui.

113 Dar toţi care aparţin lui Dumnezeu, El îi va învia din nou. Dumnezeu nu pierde nimic. Isus a spus aşa. Este corect. „Cel care mănâncă această Pâine are Viaţă Eternă şi Eu îi voi învia în ziua din urmă.” Aceea este promisiunea Lui. Acum, Dumnezeu…

Ei s-au dus înainte mâncând din pomul cunoştinţei şi al morţii. Dar de îndată ce puteau ajunge la acest Pom, ei ar fi trăit pentru totdeauna.

Astfel, în loc de îngerul de afară care ţinea oamenii departe de acel Pom, îngerul vine acum ca să-i conducă pe oameni înapoi la acest Pom; îngerii Bisericii: „El vine pentru fiecare,” aducându-i înapoi la Numele lui Isus Cristos, care este Pomul vieţii, care stă în paradisul lui Dumnezeu. Pfiuufff! [Fratele Branham şuieră.] Oh, Doamne! Eu sper că voi înţelegeţi. Pomul vieţii stând în paradisul lui Dumnezeu aşa ca voi să puteţi fi părtaşi Lui şi să deveniţi fii şi fiice ale lui Dumnezeu, ca să trăiţi pentru totdeauna. „Cel care aude Cuvintele Mele şi crede în Cel ce M-a trimis are Viaţă Eternă şi niciodată nu va veni la judecată, ci este trecut de la moarte la viaţă.”

114 Frate, soră, acum eu uneori v-am tăiat şi v-am rănit. Eu n-am vrut s-o fac în acest fel! Vedeţi? Dumnezeu ştie asta. Dar trebuie s-o fac aşa ca să vedeţi unde suntem. Eu cred că noi nu avem prea mult ca să mai stăm aici. Eu nu încerc să vă descreştinez pentru că voi aparţineţi la vreo organizaţie. Asta nu este aşa. Oamenii sunt o victimă a circumstanţelor. Ei nu au ştiut nimic ce pot să facă. Părinţii lor întotdeauna le-au spus să meargă la Biserică şi lucruri.

Dar, frate, un lucru înainte ca noi să plecăm, lăsaţi-mă să mai citez ceva. Profetul a zis, credeţi profeţii? [Adunarea răspunde: „Amin.”] Biblia a zis ca să ascultăm de ei. Profetul a zis că va veni un timp pe acolo care nu va fi nici zi nici noapte, dar va fi un fel de zi întunecată. Dar în acel timpul de seară, doar înainte ca soarele să răsară, va fi lumină.

115 Acum, priviţi ce avem. Să privim acum de unde răsare soarele geografic, în est. Este asta corect? El apune în vest. Aş fi vrut să am… Mâine seară voi lua o hartă ca să vă arăt. Când Duhul Sfânt a căzut în Ierusalim, El a făcut perfect forma unui opt, în drumul Lui. El s-a dus drept sus în Irlanda, drept înapoi în jur, chiar acolo şi a venit la coasta de vest şi cădea drept înapoi. Din nou, o figură perfectă al lui opt, acolo unde s-a dus Evanghelia. Acum, civilizaţia a călătorit cu soarele. Câţi ştiu aceea? Voi aţi fost învăţaţi aceea şi o ştiţi. Cea mai veche civilizaţie pe care o avem este China. Şi apoi de acolo, ea a venit drept în Răsărit. Dar când Duhul Sfânt, nu s-o-a-r-e-l-e, ci F-i-u-l. [În engleză Sun = soare iar Son = Fiu]

116 Când soarele, s-o-a-r-e-l-e, începe să strălucească prin ceaţă şi mijlocul nopţii, nu contează unde este sămânţa, ea va trăi, pentru că toată viaţa botanică trăieşte prin acest soare. Noi ştim asta. Voi puteţi turna beton peste o parcela de iarbă, dar vara următoare, unde este iarba cea mai deasă? Chiar afară la capătul betonului. De ce? Acolo este acea viaţă. Voi nu puteţi ascunde dedesubt adevărata viaţă. Micuţa viaţă, de îndată ce ea ştie că soarele bate pe acolo, ea îşi va face calea ei cât jumate distanţa unui bloc, aproape, ajungând sub acel beton până aceea îşi poate vârî capul chiar sus în aer şi să poată lăuda pe Dumnezeu.

Voi nu puteţi ascunde viaţa. Este corect? Şi când tu eşti născut din nou, tu nu o poţi ascunde. Ceva trebuie să strige în tine când tu ai viaţă.

117 Acum, toate lucrurile care sunt moarte acum, şi micuţele seminţe sunt desfăcute, pulpa se scurge şi ea este moartă. Dar viaţa încă este acolo. Acum, când soarele începe să strălucească primăvara, floricele vor veni sus, şi totul îşi va scoate capul sus din nou de sub pământ, afară de sub buştean, afară de sub stânci. Ea va învia şi va trăi din nou (Este asta corect), deoarece s-o-a-re-l-e [S-U-N, în engleză.] străluceşte.

Acum, într-o zi F-i-u-l [S-O-N, în engleză.] va străluci, El care este centrul Vieţii Eterne. Şi tot ce a fost germenizat de El pentru viaţa eternă... El a zis: „Eu o voi învia în zilele din urmă.” Înţelegeţi ce vreau să spun? Viaţa Eternă [Fratele Branham bate de două ori pe amvon.] va învia în zilele din urmă. Dacă ei vă îngroapă în mare, sau ar arde trupul vostru şi îl zvântură în cele patru zări ale pământului, Dumnezeu îl va învia în zilele din urmă. Dacă va trebui să umpleţi pântecele unui leu flămând, sau să mergeţi într-o groapă cu flăcări, aceea va lua toate cele şaisprezece petroluri şi lumina cosmică

şi totul din voi, dar Dumnezeu îl va învia. [Fratele Branham strigă.] „Chiar şi părul din capul vostru vă este numărat.” Amin! Dumnezeu îl va învia.

Acum, priviţi aici. Acum, dacă fiecare om moare prin femeie, atunci fiecare om trăieşte prin bărbat. Părtaş femeii într-un fel de viaţă, voi ştiţi că veţi muri. Nu există nici o cale, voi veţi muri. Şi atât de sigur cum voi luaţi din acela, voi veţi trăi; nu există nici o cale, voi trebuie să muriţi. Amin. Dacă aceea produce moarte pozitivă, aceasta produce viaţă pozitivă. Aceea-i singura cale cum o primiţi, este să ai viaţă.

118 Acum, profetul a zis, că va fi lumină în timpul de seară. Acum, priviţi. El a zis că va fi o zi acolo care va fi întunecoasă. Ea nu va fi numită zi sau noapte. Aceasta este felul unei zile reci, ceţoase şi înnorate. Şi totuşi soarele dă lumină. Sus deasupra acelei ceţi şi nori, şi aşa mai departe, soarele dă lumină. El dă lumină îndeajuns ca voi să puteţi umbla şi ca să puteţi vedea cum să ajungeţi în jur şi aşa mai departe şi totuşi ea nu este o zi destul de strălucitoare. Vedeţi? Acum, în acea zi cu greu aţi putea trăi.

Dacă voi plantaţi ceva dedesubt acolo unde soarele nu o pătrunde, ea este pipernicită. Nu este asta corect? Voi fermierii ştiţi asta. Puneţi un bob acolo în umbră, sau oriunde, păi, ea este pipernicită. Fred, tu s-ar cuveni să ştii aceea, de la grâul tău. Tu l-ai pus afară acolo şi dacă ai avut o vară rea, oh, rece şi ploioasă, recolta ta se micşorează.

119 Păi, aceea-i şi problema cu Biserica. Jos prin aceste epoci, ea a fost micşorată. Ea a fost micşorată de denominaţiuni care ziceau „Puneţi-vă numele vostru în carte. Noi am avut lumină destulă să ştim că există un Dumnezeu. Eu sunt bucuros de aceea. Noi am avut destulă lumină ca să ştim că există un Cristos, că există o judecată viitoare. Noi am avut lumină, aşa că noi ne-am pus numele nostru în carte, am dat doar mâinile cu păstorul şi aşa mai departe şi am făcut aceea.” În ordine. Dar acum, este timpul de seară.

Acum, civilizaţia a venit din est înspre vest. Şi acum noi suntem pe coasta de vest. Noi nu putem merge mai departe. Noi am traversat peste, noi suntem înapoi în est din nou. Noi nu putem merge mai departe. Noi suntem la coasta de vest.

120 Acum, Biblia a zis: „Lumina timpului de seară va veni.” Acum, ce fel de soare străluceşte în timpul de seară? Este acesta un soare diferit de cel de dimineaţă? Este acelaşi soare. Este asta corect? Păi, atunci, ce a promis Dumnezeu? Acum, noi vom lua aceasta. Ţineţi-o drept jos la această epocă. Biblia a zis aşa. Eu voi dovedi asta în aceste Epoci ale Bisericilor aşa cum noi continuăm, căci în timpul de seară acolo va veni o lumină care izbucneşte în vest, care va aduce înapoi pe F-i-u-l Neprihănirii cu vindecarea în aripile Lui. Şi acelaşi semne şi aceleaşi minuni care s-au făcut în urmă aici în est, vor fi făcute chiar aici în vest printr-o altă revărsare a Duhului Sfânt în zilele din urmă. [Fratele Branham bate de două ori în amvon.]

Va fi lumină în timpul serii
Cărarea spre Glorie tu desigur o vei afla;
În calea apei, este Lumina astăzi,
Îngropat în Numele preţios al lui Isus.
Tânăr şi bătrân, pocăiţi-vă de toate păcatele,
Duhul Sfânt cu siguranţă va intra în voi;
Luminile de seară au venit,
Este un fapt real că Dumnezeu şi Cristos este Unul.
Oh! Va fi lumină în timpul serii
Cărarea spre Glorie tu desigur o vei afla;
În calea apei, este Lumina astăzi,
Îngropat în Numele preţios al lui Isus.
Tânăr şi bătrân, pocăiţi-vă de toate păcatele,
Duhul Sfânt cu siguranţă va intra
Luminile de seară au venit,

Este un fapt real că Dumnezeu şi Cristos este Unul.

Acelaşi lucru pe care Petru l-a zis: „Să vă fie cunoscut, că Dumnezeu a făcut pe acest Isus, pe care voi L-aţi răstignit şi Domn şi Cristos.” „Pocăiţi-vă fiecare din voi şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus pentru iertarea păcatelor voastre.”

121 Lăsaţi-mă să vă mai spun ceva. Aşa cum am vorbit ieri despre reţeta doctorului; oamenilor nu le place să ia reţeta doctorului. Dacă el are un remediu cu care va trata boala voastră, şi voi refuzaţi să-l luaţi, nu este vina doctorului, pentru că ai murit. Nu, domnule. Aceasta este vina ta, deoarece tu ai refuzat să-l iei.

Şi acum dacă un doctor scrie o reţetă şi tu te duci cu acea la un farmacist şarlatan şi el pune ceva ce nu s-ar cuveni să mai fie pus, farmacistul te va ucide. Este asta corect? Doctorul a studiat aceea încât el ştie cât de multă otravă este necesară în reţetă, ca să poată omorî acele bacterii din trupul vostru. Şi este destul antidot acolo ca să tulbure otrava încât ea nu vă va ucide. Şi asta trebuie să fie egalizată. Dacă voi puneţi prea mult antidot, ea nu-l va ajuta pe pacient dar dacă aţi pus prea multă otravă îl va ucide. Trebuie să fie un echilibru.

122 Întrebarea era: „Nu există balsam în Galaad? Nu există doctor acolo?”, zice profetul. „Atunci de ce nu este boala fiicei poporului vindecată?” Care este problema cu Biserica? Care-i motivul că noi avem prea multe biserici vechi bolnave? Deoarece noi am avut câţiva farmacişti şarlatani împărţind reţetele greşit. Este corect. El niciodată nu a zis Tată, Fiu, Duh Sfânt.

Ce zice Reţeta? Aici este Petru. Câţi ştiu că el a avut cheile Împărăţiei? Isus a zis aşa. Ce a zis El. Cu alte cuvinte, el are stiloul cu cerneală pentru Reţetă.

Când oamenii au auzit tot acel zgomot pretutindeni (ei strigau şi ţipau, vorbind în alte limbi şi având un timp minunat) ei au zis: „Aceşti oameni sunt plini de vin nou.”

Petru a zis: „Aceştia nu sunt plini de vin nou, aşa cum voi presupuneţi, văzând că este doar al treilea ceas din zi. Dar aceasta este ceea ce a fost vorbit prin profetul Ioel, 'Se va împlini că în zilele din urmă,' zice Dumnezeu, 'Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura. Fii şi fiicele voastre vor profeţii şi peste robii şi roabele Mele voi turna Eu din Duhul Meu şi ei vor profeţii. Şi Eu voi arăta semne sus în ceruri deasupra şi jos pe pământ: foc şi fum şi vapori. Şi se va împlini că oricine va chema Numele Domnului va fi salvat.'”

123 Şi mai departe, el a zis despre David: „Patriarhul David a prevăzut şi a zis, 'Chiar şi trupul meu se odihneşte în speranţă. Deoarece El nu va lăsa sufletul meu în iad, nici nu va suferi Cel Sfânt să vadă putrezirea.' Lăsaţi-mă să vă vorbesc liber, fraţilor, despre patriarhul David. El este şi mort şi înmormântat iar mormântul lui este cu noi până în ziua de azi. Vedeţi, dar el, fiind un profet, a văzut învierea lui Cristos. Să vă fie aceasta de cunoscut, că acest Isus, pe care voi L-aţi răstignit cu mâini rele, Dumnezeu L-a făcut Domn şi Cristos.”

Când au auzit ei asta, au fost străpunşi în inima lor şi au zis: „Bărbaţi şi fraţi,” sau „Dr. Simon Petru, scrie-ne o reţetă. Cum o putem obţine? Noi vrem un tratament pentru păcat.” Oh!

124 Acum, priviţi ce le-a zis el. Acum, voi cercetaţi unde au părăsit aceste Biserici urma. El a zis: „Aşteptaţi un minut. Eu vă voi da o reţetă şi ea va fi o reţetă eternă. Ea va fi pentru voi şi pentru copiii voştri şi pentru cei care sunt departe, atât de mulţi câţi Domnul Dumnezeul nostru va chema.”

Ce a zis el? Ce a stabilit el? Aşa cum catolicii o au? Aşa cum baptiştii o au? Aşa cum metodiştii o au? Fiecare din ei au adăugat ceva sau au scos ceva din ea. Ca şi penticostalii? Ei au adăugat şi au scos. Dar ce le-a zis el? „Pocăiţi-vă şi fiţi botezaţi fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre şi apoi veţi primi darul Duhului Sfânt.” Reţeta eternă: „Aceasta va fi pentru voi şi pentru copiii voştri; aceasta va ţinea tot drumul în jos de-a lungul Epocilor Bisericii, dând-o la fiecare .”

125 Oh, Dumnezeule, curăţă-mi mâinile. Curăţă-mi inima, Doamne, oh Doamne, dacă aceasta îmi va lua pe fiecare prieten pe care îl am, totuşi vreau să dau Reţeta în felul cum doctorul a dat-o.

Acela-i motivul că voi aveţi aşa de multe Biserici moarte şi aşa de mulţi membrii

morţi. Voi aţi adăugat antidot şi aţi luat atât de mult din reţetă încât ea nu mai este deloc corectă. Ea nu va vindeca nimic. Ei strâng mâna şi aparţin doar de biserică şi stropesc. Oh, milă! Nu aceea este reţeta! Aceea este moartea. Dacă voi vreţi viaţă şi vreţi Duhul Sfânt, urmaţi ceea ce Dumnezeu a zis. Luaţi Reţeta. Acela-i exact felul cum El a zis. El a zis: „Nu adăugaţi nimic la ea sau să scoateţi din ea." Apoi aici vine Apocalipsa chiar acolo şi zice: „Oricine va adăuga sau va scoate din ea, la fel îi va fi luată partea lui din Cartea Vieţii." Oh, Dumnezeule! Acela-i Doctorul principal. Oh, eu Îl iubesc, voi?

126 Oh, către acea epocă măreaţă, a Bisericii Efesiene, când această erezie a început chiar să se strecoare înăuntru ca să facă o organizaţie şi pastori şi diaconi... sau nu diaconi, ci pastori... nu pastori. Ci cardinali, episcopi, papi, supraveghetori generali în biserică, spunând Duhului Sfânt, spunând Bisericii: „Acum, voi nu puteţi avea aceea pe aici. Cine este şeful aici, oricum?"

Petru a fost întrebat odată, adică i s-a zis: „Voi să nu mai predicaţi în Numele lui Isus. Voi puteţi predica dacă vreţi, dar nu în Numele lui Isus." Oh, diavolul urăşte acest Nume.

Petru a spus: „Este asta drept pentru mine să…" Biblia a zis: „Petru fiind plin de (denominaţiune, hm?) Duhul Sfânt." A zis: „Aşteptaţi până ce eu merg să văd supraveghetorul general, să văd ce-mi va spune el despre aceasta."

127 Lăsaţi-mă să vă spun. Aţi ştiut voi că Adunările lui Dumnezeu au un psihiatru ca să judece şi să meargă să le ia misionarii lor înainte ca un psihiatru să vadă dacă acel om este capabil mintal să fie un misionar? Adunările penticostale ale lui Dumnezeu. Câţi aţi auzit vreodată aceea? Sigur, el trece pe la toţi, fiecare. Sigur. Cine este să examineze misionarul şi să facă judecata? Psihiatrul, sau Duhul Sfânt? Vedeţi, aceea-i ceea ce voi aţi adus înăuntru, omul (Vedeţi?), teoriile făcute de om, doctrinele făcute de om. Aşteptaţi până când vom ajunge la acea epocă penticostală. Dumnezeu va arde acel lucru doar aşa de sigur ca lumea. Da, domnule. Da, într-adevăr. Şi voi veţi vedea că aceasta ia foc tot drumul în jos. Cu exactitate.

128 Da, El va veni într-o zi glorioasă. Şi amintiţi-vă, ascultaţi. Există Şapte Epoci ale Bisericii. Este asta corect? Există Şapte Epoci ale Bisericii. Şi amintiţi-vă, când ele s-au dus afară să întâlnească Mirele, câteva au căzut în adormire în prima strajă (Este asta corect?), a doua strajă, a treia (nu morţi; căzuţi în adormire.), strajă, a patra strajă, a cincea strajă, a şasea strajă. Şi în cea de-a şaptea strajă a venit un sunet: „Iată vine Mirele! Duceţi-vă afară să-L întâlniţi." Ce s-a întâmplat? Toate fecioarele care au adormit, s-au trezit.

În acea dimineaţă luminoasă şi senină când cei

morţi în Cristos vor învia, (norul, luminile serii vor strălucii),

Şi dimineaţa se crapă etern, strălucitoare şi frumoasă;

Când cei salvaţi de pe pământ se vor aduna dincolo pe celălalt mal,

Când catalogul se strigă sus acolo, eu voi fi acolo.

Când catalogul se strigă sus acolo,

Când catalogul se strigă sus acolo,

Când catalogul se strigă sus acolo,

Când catalogul se strigă sus acolo, eu voi fi acolo.

Lăsaţi-ne să lucrăm pentru Stăpânul de la crăpatul de ziuă până la apus de soare;

Lăsaţi-ne să vorbim despre toată dragostea şi grija Lui minunată;

Atunci când toată viaţa este terminată, şi lucrarea

noastră pe pământ este făcută,

Când catalogul se strigă sus acolo,… (Fiecare copil

al lui Dumnezeu să-şi ridice mâinile acum.)

Când catalogul se strigă sus acolo,

Când catalogul se strigă sus acolo,

Când catalogul se strigă sus acolo,

Când catalogul se strigă sus acolo, eu voi fi acolo.

Drept la Cer conduce,

129 Ne întâlnim la frumosul tărâm

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

Vă plac cântecele vechi ale bisericii?

Oh, către Părintele nostru bogat,

Îi vom oferi tributul laudei,

Pentru minunatul dar al dragostei Sale,

Şi pentru binecuvântările ce ne înconjoară zilnic,

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

Acum daţi mâinile cu cineva în jur, cu toţi în jur în felul acesta. Asta-i bine. Ne întâlnim la frumosul tărâm (Ziceţi: „Eu te voi întâlni, frate”)

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

Vom cânta la frumosul tărâm

Cântece melodioase (Fiecare să cânte acum.)

Şi duhul nostru nu va mai fi întristat

Fără suspine în odihna binecuvântată

Fiecare cu mâinile ridicate:

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

130 Cu capetele aplecate acum, hai să spunem aceasta [Adunarea repetă după fratele Branham]: „Doamne Isuse, eu Te iubesc. Eu cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu făcut manifest în carne ca să ia la o parte păcatele. Eu nu mă încred în meritele mele. Eu nu am vreunul. Dar eu solemn mă încred în meritele lui Isus Cristos care este Salvatorul meu, Dumnezeul meu, Împăratul meu. Eu Îl iubesc. Amin.”

131 Mâine seară la ora şapte, cu voia Domnului, noi vom lua Biserica din Smirna.

Drept la Cer conduce, (Cu capetele aplecate acum.)

(Oh, tot mai sus, tot mai sus)

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm

Acum încet, fiecare, dulce:

Oh către Părintele nostru bogat,

Îi vom oferi tributul laudei,

Pentru minunatul dar al dragostei Sale,

Şi pentru binecuvântările ce ne înconjoară zilnic,

Drept la Cer conduce,

Ne întâlnim la frumosul tărâm
Drept la Cer conduce,
Ne întâlnim la frumosul tărâm

www.messagehub.info

Predici De
William Marrion Branham
"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7